

જાવણી ખાતા તરફથી ઇનામ લાયકોરી સાડ મંજુર છે.

નામદાર શહેનશાહ પાંચમા જ્યોર્જનું જીવન ચરિત્ર.

આવૃત્તિ ૫ મી.

પ્રત ૨૦૦૦.

સને ૧૯૧૭.

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

પોપટલાલ મગનલાલ ગજરાવાળા,

ગુજરાત એડીએન્ટલ બુક ડીપો,

સ્તનપોળના નાંક—અમદાવાદ.

(સર્વ હક્ક રાખિન.)

કિંમત રૂ. ૦-૧-૩.

પ્રસ્તાવના.

—મ:—

આલેખ લેખને લાખી પ્રસ્તાવનાની જરૂર નથી નામદાર શહેનશાહના જીવનનું દુક કથન પ્રત્યેકને લાભદાયક છે. ઉદ્ધત્તી પ્રજામાં રાજસાક્ષિતાના અંકુશો નાખવા ચિકિત્સાવા આવા નાનકડો અંશ ઉપયોગી થઈ પડશે એવી આશા છે. એ તૈયાર કરવામાં મુખ્ય સહાય હાલ પ્રસિદ્ધ થયેલા ઈ. મેજર ફ્રેડ “પોલિમા જ્યોર્જ, રાજા અને શહેનશાહ” તથા મંગલના પ્રસિદ્ધ પત્ર “ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા ના પાસ પ્રતિનિધિ સ્ટેન્લીરી ફ્રેડ હિંદનો “આદ્યાહી પ્રાસ” માંથી લીધેલી છે. એ ઉપરાંત અંગ્રેજ માસિકા તથા પત્રો નો કઈક ઉપયોગ થયો છે. અન્ય પ્રતિબંધ લેખા કોષ્ઠ સ્થળે મદદગાર થઈ પડ્યા છે. એ સર્વનો આ સ્થળે આભાર માનવામાં આવે છે. દુકમાં જે ઉદ્દેશથી યોજાઈ કામ માથે લીધું અને પ્રકાશકે તે પ્રસિદ્ધિમાં મૂક્યું તે અલ્પાંશે પણ સફળ થાય તો ઉભયનો શ્રમ ફળાર્થ થયો ગણાશે. આ લેખ સંબંધી સમયનાનો ઉપકારપૂર્વક સ્વીકાર થશે અને અન્ય આવૃત્તિ કહાડવાનો પ્રસંગ આવે તેના યથાચિત્ત ઉપયોગ થશે.

ધી “નટવર” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ભોગીલાલ નારણદાસે છાપ્યું
ઓક્સફર્ડ રોડ—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૨૫૪

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પાંચમી અક્ષરોંડી પુનઃ
પ્રકાશન

વિષય ક્ર. ૨૨૫૬

દાહરો.

પરમેશ્વરને પ્રણામો, માગું વારંવાર;	
શહેનશાહ શ્રીજ્યોર્જનો, થાળે જય જયકાર.	૧
ઐટ ષિટનના અધિપતિ, બહાદુર ને બળવંત;	
યશ કિર્તન કોડે કરે, ઉર ધરી હર્ષ આનંત.	૨
રાજ્યારૂઢના હર્ષમાં, થવા અધિક આનંદ;	
જય જયકાર પ્રવર્તવા, સર્વ સ્થળે સુખ કંદ.	૩
ઓગણીસે અગિઆરમાં, શુભ ડિસેમ્બર માસ;	
પવિત્ર ખારમી તારીખે, ઉર વાધ્યો ઉદ્ધાસ.	૪
પુરાતની રીતે ધર્યો, રાજ મુકુટ ભલી ભાત;	
દિલ્હીનો આ દિવસ તો, પૃથ્વીમાં પ્રખ્યાત.	૫
ભૂપતિઓ સમિપે ભર્યો, ભવ્ય રૂડો દરખાર;	
નિર્વિધ્ને પૂરો કરો, જય જય જગ કરતાર.	૬
શ્રીજ્યોર્જ મહારાજનો, મહિમા અપરંપાર;	
રાજ્ય ભક્તિના ભાવથી, વર્ણવું હું આ વાર.	૭

રાગ માણીગરના ગરખાનો.

માણીગર મહાલે પધારો, (એ રાગ.)

શ્રી પાંચમા શહેનશાહ, જ્યોર્જની જાહો જગાલી;	
દિલ્હીમાં ભરી દરખાર, ભૂપતિયો સમિપે ઉજળી, ટેક.	
ઉત્સવ આગ્યો અતિ ધણો, આજ અમારે અંગ;	
કુળ દિપક તૃપ આપનો, જોઈ રાજ્યારૂઢનો પ્રસંગ.	જ્યોર્જની. ૧
પ્રેમે લખી કંઠોતરી, મોકલી ગામે ગામ;	
દેશો દેશના ભૂપતિ, ધણા તેડાવ્યા નિજધામ.	જ્યોર્જની. ૨

- રાજકુમારો રાજ્યના, મુસદ્દિયો ને અમીર;
શ્રીમંત શેઠા નોતર્યા, કાળુ કુલિન શાશ્વા વોર. જયોર્જની. ૩
- મંગળ રચિયો માંડવો, મંગળ પળ મોઝાર;
હાડી ઝુંમર ઝુલતાં, દિપમાળા દિપે હારો હાર. જયોર્જની. ૪
- બેઠક બહુ શોભિત કરી, સન્મુખ સિંહાસન;
શી ખામી હોય તેહને, જેને પરમેશ્વર છે પ્રસન્ન. જયોર્જની. ૫
- પુરાતની રીતે ધર્યો, રાજ મુકુટ ભલી ભાત,
દિલ્હીનો આ દિવસ તો, આખી પૃથ્વીમાં પ્રખ્યાત. જયોર્જની. ૬
- તારા મંડળમાં શશિ, દેવો માંહો સુરેશ,
તેમ સભામાં શોભતા, શાશ્વા ઐટ ધિટનના નરેશ. જયોર્જની. ૭
- કવિ કાવિદ કવિતા કહે, ઉર વાધે ઉછરંગ;
વાનં વિધ વિધ ભાતનાં, જણાવે છે અધિક આનંદ. જયોર્જની ૮
- હુખ્યો હિંદુસ્તાન બહુ, પ્રસર્યો આનંદ પૂર;
ખાળ વૃદ્ધ નર નારીને, વાખ્યો ઉમંગ અતિશય ઉર. જયોર્જની. ૯
- દેશી રાજ્યો સહુ હૃદય થઇ રળિયાત;
ધર્મ પોતાનો ધારીને, ભાવે ભેટ ધરે ભડોભાત. જયોર્જની. ૧૦
- સદાકાળ અમ ઉપરે, અવિચળ રહેજો રાજ,
ધર્મ પાસે માગીએ, હસ્ત જોડીને સહુ સમાજ. જયોર્જની. ૧૧
- ઉમાદત્ત ઉમંગથી, આશિષ દે આ વાર;
શહેનશાહ શ્રીજયોર્જનો, થાજો જંગલમાં જય જયકાર. જયોર્જની. ૧૨

ખ્રિષ્ટિય રાજ્યની બલિહારી અને જાહોજલાલી ગ્રંથના કર્તા.

શહેનશાહ પાંચમા જયોર્જનું

જીવન ચારિત્ર.

પ્રકરણ ૧ લું.

જન્મ અને બાલ્યાવસ્થા.

મહાપુરુષોનાં ચારત્રો બોધદાયક હોય છે. પ્રત્યેક પ્રજાનો ઇતિહાસ તેના મહાપુરુષોનાં જીવનનો બનેલો છે. દરેક દેશમાં પ્રાચીન સમયથી રાજાઓના ઉપર પ્રજાનો પ્રેમ અધિક હોય છે, અને જો તે દેશના સમયમાં લોક સત્તા આગળ પડતી દેખાય છે, તો પણ મનુષ્યજાતિના મોટા ભાગમાં પોતાના રાજકર્તા તરફ વિશેષ માન અને મમતા હોય છે. રાજામાં દૈવી અંશ છે, એમ ઘણી પ્રજા માને છે. એક પ્રસિદ્ધ આર્યસ્મૃતિકાર કહે છે કે “ રાજા કાલનું કારણ છે. ” રાજાના ગુણોનું પ્રજા બહુધા અનુકરણ કરે છે, એ સિદ્ધાન્ત સર્વમાન્ય છે. એક રોમન શહેનશાહે કહ્યું છે કે લોકચારિત્ર રાજકર્તાના દષ્ટાન્તથી બંધાય છે, અને રાજશાસન કરતાં તેના જીવનના આદર્શમાં અધિક શક્તિ હોય છે. રાજસત્તા અને રાજમહિમા સર્વ સ્થળે પ્રજાને આકર્ષે છે, અને મોહિત કરે છે. રાજાનું પ્રજાના આનંદનું કેન્દ્રસ્થાન છે. રાજ્યના દરેક મહાન પ્રસંગે જનસમુહની દૃષ્ટિ રાજા તરફ જ વળે છે. આવા અને અન્ય કારણોને લીધે રાજકર્તાના જીવન વૃત્તાન્તોનું અધ્યયન આવશ્યક છે. તેના અભ્યાસથી

પ્રજાની વૃત્તિ રાજભક્તિ તરફ દોરાય છે, અને દૃઢ થાય છે. આર્યા-વર્તમાં પ્રજા રાજને દેવ તરીકે પૂજતી આવી છે. રાજભક્તિ એ આર્ય પ્રજાનો મોટો ગુણ છે. પ્રાચીન આર્ય કવિઓએ યશનું ગાન ગાયું છે. રાજભક્તિ માત્ર સંજાતીય રાજ તરફ ઉભરાઇ હોય એમ નથી. વિદેશીય રાજકર્તાઓ પ્રતિ પ્રજાનો ભક્તિભાવ એક સરખો જ રહ્યો છે. મુસલમાન પાદશાહો તરફ પ્રજાની પ્રેમભાવનાના દૃષ્ટાન્તો આપણને ઇતિહાસમાંથી મળી આવે છે. જગન્નાથ પંડિતે મુગલ શહેનશાહની ઘણી પ્રશંસા કરી છે. આપણા અંગ્રેજ રાજકર્તા તરફ સમસ્ત પ્રજાનો ભક્તિભાવ કેવો છે એ સર્વને સુવિદિત છે રાજ તે-જેમથી મહારાણી વિક્ટોરિયા અને તેમના પ્રતાપી પુત્ર મહારાજ સાતમા એડવર્ડ તરફ લોક લાગણી કેવી હતી તે તેમના મરણ સમયે જણાઈ આવી છે; અને આધુનિક શહેનશાહ નામદાર પાંચમા જ્યોર્જ તરફ તેવીજ કાયમ રહેશે એ નિર્વિવાદ છે. આ બધા હેતુથી આધુનિક મહારાજના જીવનનો હેવાલ, તેમનું ચરિત્ર, તેમનાં ધર્મપત્ની રાજમાતા મેરીનાં લક્ષણો, તથા બ્રિટિશ રાજથી થતા ફાયદા એ સર્વની સંક્ષિપ્ત નિરીક્ષા કરવાનો અત્ર ઉદ્દેશ છે; એથી આપણી રાજભક્તિ વધારે ગાઢ થશે, અને રાજ પ્રજાનો સંબંધ વધારે નિકટ થશે.

આપણા નામદાર શહેનશાહનો જન્મ તા. ૩ જુન સન ૧૮૬૫ માં થયો હતો. એ દિવસ અંગ્રેજ ઇતિહાસમાં માંગલિક દિવસ લેખાય છે, કારણ કે બસે વર્ષ ઉપર એ જ દિને બીજા જેમ્સ રાજના સમયમાં અંગ્રેજ નૌકાસૈન્યે દરિઆઇ લડાઈમાં લોએ-સ્ટોફ્ટ આગળ ૩૨ લોકોનો પરાજય કર્યો હતો. મહાન આલક્રેડના સમયથી ઇંગ્લંડની ચઢતીનો પાયો તેના દરિઆઇ બળપર રહેલો છે,

ઈંગ્લાંડના ધણા નૃપતિઓ નૌકાસૈન્યમાં દાખલ થયેલા હતા, અને તેના શિક્ષણનો સારો અનુભવ લીધેલો હતો. એથી વિલિયમ રાજ “નાવિક-નૃપતિ” ઉપનામથી ઓળખાતા હતા. જ્યાં રાજ્યનું બળ નૌકા સૈન્યમાં રહેલું છે, જ્યાં રાજ્યો નૌકાશાસ્ત્રનું શિક્ષણ લેવામાં આનંદ માને છે, અને પૂર્વ રાજકર્તાઓના આકર્ષક દષ્ટાન્તો તેમને તે તરફ પ્રેરે છે, ત્યાં રાજકુટુંબના કોઈને પણ નૌકાશાસ્ત્રની તાલીમ આપવી, એ સામાન્ય નિયમ થઈ પડ્યો છે. આ કારણથી આપણા નામદાર શહેનશાહને નૌકાસૈન્યનું શિક્ષણ આપવાની યોજના થાય એ સ્વાભાવિક છે. માતૃપક્ષ તરફથી તેમના પિતામહ નાવિક-રાજ તરીકે પ્રસિદ્ધ હતા. પિતૃપક્ષ તેમજ માતૃપક્ષ તરફના તેમના કાકા મામા નૌકાસૈન્યમાંજ હતા. બાલ્યાવસ્થામાં એમનું નિવાસસ્થાન નારફોર્ક પરગણામાં હતું. જ્યાં ઈંગ્લાંડના મહાન નૌકાવીર નેલસનનો જન્મ થયો હતો. સેન્ડર્સીંગહામના ધર્માધ્યક્ષને રાજકુમારો સાથે ઘણો પરિચય હતો, અને તેણે ડ્યુક ઓવ એડિનબર્ગને નૌકાશાસ્ત્રમાં તાલીમ આપી હતી, તેથી રાજકુમારને દરીઆ સંબંધી વાર્તાઓ તે કહેતા. આવા સંસ્કારોથી રાજકુમારનું લક્ષ દરિઆઈ ફળવણી ઉપર દોરવાય એ કંઈ નવાઈ જેવું નથી.

રાજપુત્રોને તેમના દરજ્જાને અનુકુલ પડે એવી ઉંચા પ્રકારની ફળવણી આપવી જોઈએ. પ્રસિદ્ધ નવલકથા કાદમ્બરીમાંથી આર્યાવર્તના રાજપુત્રોનું શિક્ષણ કેવા પ્રકારનું હતું તે આપણે સારી રીતે જાણીએ છીએ. સાંપ્રતકાળમાં એ સંસ્થા ઊભા બિન થઈ ગઈ છે; પણ પાશ્ચાત્ય પ્રજા તે યથાર્થ સમજે છે અને તે અક્ષરશઃ પાળે છે. આપણા મરહુમ મહારાજ

સાતમા એડવર્ડના જીવનચરિત્ર ઉપરથી માલમ પડે છે કે એમના પિતા બલા પ્રિન્સ આલબર્ટ એમની કેળવણી પરત્વે ખડુ પરિશ્રમ લીધો હતો. મહાન શિક્ષા શાસ્ત્રીઓ સાથે લાંબો વખત સુધી મસલત ચલાવી શિક્ષણ સંબંધી યોગ્ય વ્યવસ્થા કરી હતી. પણ પોતાને જે શિક્ષણ મળ્યું હતું તે પદ્ધતિમાં કેટલીક ખામીઓ જણાયાથી પોતાના પુત્રને એવા દોષોથી ખમવું ન પડે તે માટે તેમની શિક્ષણ પદ્ધતિમાં કંઈક ફેરફાર કર્યો હતો. સાતમા એડવર્ડ રાજાની કેળવણીમાં જર્મન તત્ત્વ વિશેષ હતું. શિક્ષણનાં સાધનોમાં માત્ર ગ્રન્થો ઉપરજ ખાસ આધાર રાખવામાં આવતો. સખત અંકુશથી રાજકુટુંબના માણસો સાથે છુટથી સંસર્ગ થતો નહિ. શરૂઆતથીજ સ્વાશ્રયી કરવાના હેતુથી, તથા કાર્યની જોખમદારી માથે નાંખવાથી ચારિત્ર સ્વતંત્રનો તેમનામાં જોઈએ તેવો વિકાસ થયો નહતો. વિદેશીય શિક્ષણ પદ્ધતિ કરતાં સ્વદેશીય પદ્ધતિ વધારે અનુકૂળ પડે છે, એ સિદ્ધાન્ત સ્વીકારી, પોતાના પુત્રના શિક્ષણમાં જર્મનતત્ત્વ દાખલ કર્યું ન હતું.

એમના વડીલ બંધુ પ્રિન્સ આલબર્ટ વિક્ટર તા. ૮ મી જાન્યુઆરીને દિવસે ઇ. સ. ૧૮૬૪ માં જન્મ્યા હતા, અને “પ્રિન્સ એડી” ના લાડકવાયા નામથી ઓળખાતા હતા. બંને ભાઈઓની વયમાં સહેજ તફાવત હતો, અને રાજકુમાર જ્યોર્જની શારીરિક સંપત્તિ ઉત્તમ હોવાથી તેઓ જ્યેષ્ઠ બંધુના બરોબરીઆ હતા. આ કારણને લીધે ઉભયનું ગૃહશિક્ષણ સાથેજ ચાલતું. તેઓનું ગૃહજીવન સુખમય હતું અને તેમાં કંઈ પણ કૃત્રિમતા ન હતી. તેમના પિતા પોતાની જાગીર

નારકોકમાં રહેતા ત્યાં તેઓ ખેતીવાડીના કામકાજમાં તથા ઢોર ઉછેરવામાં ઘણો રસ લેતા. ઘણાખરા એકુતોને જાતે ઓળખતા. શિકાર કરવા જાય ત્યાં અથવા સરતના મેદાનમાં તેઓ બધાને છુટથી મળતા, અને જ્યારે કોઈ પરિચિત માણસ મળે, ત્યારે તેમની જોડે હાસ્યવદનથી મધુર વાણીથી વાતચિત કરતા, ઘરમાં પણ સાદાઈ અને ભદ્રાઈ જોવામાં આવતી. ગૃહજીવનમાં શિષ્ટાચારનો આડંબર તેમજ કોઈ પણ પ્રકારનો સંક્રાંચ જોવામાં આવતો નહિ. આ પ્રમાણે ગૃહસંસ્કારની ઉત્તમ છાપ બાલ્યાવસ્થામાં કુમારો ઉપર પડતી તેઓ માયાળુ, વિવેકી, સરળ હૃદયવાળા, અને આનંદી થયા.

પ્રકરણ ૨ જી.

કુમારનું શિક્ષણ.

ગૃહશિક્ષણ સમાપ્ત થતાં જાહેર કેળવણી આપવાનો સમય થયો હતો. શાળામાં કેળવણી ન આપતાં દરિઆઈ કેળવણી આપવાનું નક્કી થયું. ઇ. સ. ૧૮૭૭ માં જ્યારે મહારાજા જ્યોર્જની ઉંમર માત્ર બાર વરસની હતી, ત્યારે તેમને તેમના જ્યેષ્ઠ બન્ધુ સાથે “પ્રિંટિનિઆ” બારકસ ઉપર નૌકાશાસ્ત્રની તાલીમ લેવા મૂકવામાં આવ્યા. દરિઆઈ બારકસ ઉપરની જિંદગી સખત હોય છે. રાજકુમારોને વાસ્તે સુવાની જુદી ગોઠવણ કરવામાં આવી હતી; એ સિવાય બીજી વ્યવસ્થામાં કશો ફેરફાર કરવામાં આવ્યો ન હતો. બોજન અને સહેજ આરામનો સમય બાદ કરતાં આખો વખત સવારના સાડા છથી રાતના સાડા

નવ સુધી કામ કરવું પડતું. તેઓના ખાસ શિક્ષક તરીકે મિ. લોલે-
 સને નીમ્યા હતા. તેમની પાસેથી તેઓ સંપૂર્ણ વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી
 શક્યા. રાજકુમાર જ્યોર્જ મુખ્યત્વે કરીને ઉત્સાહી હતા, અને નૌકા-
 શાસ્ત્રની પૂર્ણ માહિતી મેળવવા જે અભ્યાસ જરૂરનો છે, તે કરવા
 તેમનામાં કુદરતી યોગ્યતા હતી, અને દરિઆઈ ધંધો ગ્રહણ કરવાની
 તેમની તીવ્ર ઇચ્છા હતી. હોડીઓની સરતમાં તેમણે વખતો વખત
 ઇનામ મેળવ્યાં; તેથી તેમની ચાલાકીનાં વખાણ ચતાં. પોતાની સાથે
 વડીલ બંધુ હતા, તેમને માથે કાઈ સારા ગૃહસ્થ આવે તો તેને
 સત્કાર આપવાનું કામ પડતું પણ રાજકુમાર જ્યોર્જથી પોતાના
 કાર્યમાંથી મુક્ત થવાનું ન હતું, એક વખતે કેટલાએક મોટા જાપા-
 નીસ અમલદારોને નારતો લેવા નોંતર્યા હતા. તે વખતે તે કાર્ય પૂરું
 થતા પહેલાં રાજકુમાર જ્યોર્જને ચાલ્યા જવું પડ્યું. કારણ કે તેમને
 તરતજ નાકાકીડામાં ભાગ લેવાનો હતો. રાજકુમારને દરિઆઈ ખાર-
 કસ ઉપર કેવું સખત કામ કરવું પડ્યું હતું તેનો જાણવા જોમ
 દાખલો અહીં નોંધવા યોગ્ય છે. એક સમયે તર્કશ પાદશાહને
 રાજકુમારને જોવાનું મન થયું. પણ જ્યારે ખારકસ ઉપર આવ્યા
 ત્યારે તેમણે શાહજાદાને મળુરી કરતાં જોયા; અને તેનું મોં અને
 કપડાં કાળાં પડી ગયેલાં હતાં. આ પ્રમાણે “ધિટાનિઆ” ઉપર
 તેમની કેળવણી ચાલતી હતી. અને તે બે વર્ષ પછી પૂર્ણ થઇ.
 નાની વયમાં સખત કામ કરવું; ખારકસના ઉપર કામ કરતા માણસો
 સાથે ભેદવિના ભળી જવું. કાર્યની જોખમદારી માથે લેવી.
 અને અધિકારીના તાબામાં રહી સંતોષપૂર્વક કામ કરવું; આવી
 દરિઆઈ કેળવણીની વ્યવસ્થાથી રાજકુમારને સર્વ જાતના માણસો
 સાથે હળીમળીને કામ કરવાની ટેવ પડી.

હવે તેમને અધિક જળવણી આપવાના હેતુથી લાંબી મુસાફરીએ મોકલવાનું ક્યું. તેમના શિક્ષક તરીકે રેવ. જૉન ડાલ્ટનને નીમ્યા. ઈ. સ. ૧૮૭૯ ના સપ્ટેમ્બર માસમાં તેઓ દરિયાઈ બારકસ “ બેકેન્ડીમાં ” મુસાફરીએ નીકળ્યા. પ્રથમની મુસાફરીમાં જીઆલ્ટર, મિનોરકા, પાલ્મો, મેસીના, તથા આફ્રિકાને કિનારે મદીરા, ફેનેરીબેટ, વેસ્ટ ઇન્ડિઝ ટાપુમાં ત્રીનીદાદ, જમૈકા, બારબેડોસ, સેન્ટ-લુશીઆ માર્ટિનીક, ઉરુગ્વે વગેરેમાં થઇ પાછા ફર્યા. બે માસ ઈંગ્લેન્ડમાં ગાળ્યા પછી ફરી લાંબી મુસાફરીએ જવાની ગોઠવણ થઈ. આ મુસાફરીમાં તેઓએ લગભગ આખી પૃથ્વીની પ્રદક્ષિણા કરી.

આફ્રિકામાં કેપ ડી વર્દના ટાપુને રસ્તે થઇને દક્ષિણ અમેરિકામાં મોન્ટીવીદીઓ, ફ્રાંકલન્ડ બેટ વગેરે સ્થળે મુકામ કર્યો હતો. લાંબી ફરી કેપ ઓવ ગુડ હોપને રસ્તે થઇને આસ્ટ્રેલિઆ તરફ વળ્યા. અને લાંનાં મુખ્ય શહેરો ઍડીલેડ, મેલબોર્ન, સિડની, બ્રિસ્બેન વગેરેની મુલાકાત લીધી. તે સમાપ્ત કરી જાપાન, શેંગાઇ, સિંગાપોર, અને સિલોન ગયા. પૂર્વ તરફનો પ્રવાસ પૂરો કરી, સુએઝની નહેરને માર્ગે થઇ ઇજિપ્ત, પેલેસ્ટાઇન, અને ગ્રીસમાંના અગત્યનાં સ્થળો જોઈ જીઆલ્ટર થઇને ૧૮૮૨ ના ઑગસ્ટમાં તેઓ સ્વદેશ પાછા આવ્યા. આ મુસાફરીમાં દરિયાઈ તાલીમ ઉપરાંત તેમનો બીજો અભ્યાસ ચાલુ હતો. ફ્રેંચ શિક્ષક પાસેથી ફ્રેંચ ભાષાનો સારો અભ્યાસ કર્યો. નૌકા-વિદ્યાના શિક્ષક પાસેથી ગણિત શીખતા; અને રાજકુમાર જ્યોર્જની એ વિષયમાં તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ જોઇને તેણે એવો ઉચ્ચો મત બાંધ્યો કે તેઓ ગણિતની સૌથી ઉચ્ચી પરીક્ષામાં બેસવા યોગ્ય હતા.

આ પ્રવાસમાં તેમને જાણવાનું અને જોવાનું ઘણું મળ્યું, અને તેમના જ્ઞાનમાં ઘણો સારો વધારો થયો. જે જે સ્થળે જતા ત્યાંની રમત ગમતો, શિકાર, વેપાર, ઉદ્યોગ, અને અન્ય વિષયો સંબંધી બને તેટલું જ્ઞાન સંપાદન કરવા ચૂકતા નહિ. આ મુસાફરીમાં બનેલી હકીકતની નોંધ તેઓ રાખતા, અને કોઈ કોઈ સ્થળે જે વિવેચન કર્યું છે, અને ઉદ્દગારો કાઢ્યા છે તે ઉપરથી કુમારના વિચારો અને ચારિત્ર વિષે આપણને સારો ખ્યાલ આવે છે. દૃષ્ટાન્ત તરીકે સેન્ટલુશીઆ અને માર્ટિનીક ટાપુ વચ્ચે થઈને પસાર થતાં બ્રિટિશ નાવિકોએ ત્યાં સમુદ્ર ઉપર જે વિન્ય મેળવ્યો હતો, તે યાદ કરતાં તેમનામાં દેશલક્ષિત પ્રગટી નીકળી હતી વળી જે બેટા નૌકાવીરોએ અમૂલ્ય જિંદગીનો ભોગ આપી પ્રાપ્ત કર્યા છે, તેમની સારી સંભાળ રાખવી એ આપણી ફરજ છે. એમ જાહેર કરી રાજ્યની જોખમદારી ફેટલી છે તે પોતે યથાર્થ સમજે છે તે આપણને સ્પષ્ટ રીતે જણાઈ આવે છે. તેમજ ‘જમૈકા’ બેટમાં પોર્ટ રાયલ બંદરમાં દારૂનાં પીઠાં અને દુરાચારના સ્થાનો વિષે સાંભળ્યું; તે ઉપરથી તેઓને વિચાર થયો કે સરકારે આ સર્વ ખરીદ કરીને સળગાવી મૂકવું જોઈએ. પાછળથી એ સર્વ ધરતીકંપથી નાશ પામ્યું, જ્યારે કેમ આવ ગુડ હોપ આગળ આવી પહોંચ્યા, ત્યારે બ્રિટિશ અને બોર વચ્ચે લઢાઈ ચાલતી હતી; તે વિગ્રહમાં “માનુબા હિલ” ના યુદ્ધમાં અંગ્રેજોનો પરાજય થયો, અને સરદાર સરજ્યોર્જ ક્લૈવી મરાયો. આ બનાવથી રાજકુમારના મન પર ફેટલી અસર થઈ તે તેમણે રાખેલી રોજનીશી પરથી જણાઈ આવે છે. આ માઠા સમાચારને લીધે કોઈ પણ રમતગમત કરવામાં આવી નહિ; અને દેશના બુદ્ધ બુદ્ધ

ભાગે બતાવવાને જે ગોઠવણ કરી હતી, તેમાં તેમણે કાંઈ પણ ઉત્સાહ દર્શાવ્યો નહિ. જાપાનમાં શહેનશાહ મિકાડોની મુલાકાત વખતે, રાજકુમાર જ્યોર્જ એવી ઇચ્છા દર્શાવી, કે જે મિત્રાચારી ભરેલી લાગણીથી ઈંગ્લેન્ડ અને જાપાન જંગાએલાં છે તે લાગણી અમારી જાપાનની મુલાકાત અને આપના રાજકુમારની ઈંગ્લેન્ડની મુલાકાતથી વધારે દૃઢ થશે. આ ઇચ્છા પરિપૂર્ણ થઈ છે; અને ખેડ દેશનો સંબંધ ગાઢ થયો છે.

ઇ. સ. ૧૮૮૨ ના નાગરટમાં લાંબી સફર કરી પાછા ફર્યા, અને થોડો સમય વિશ્રાન્ત લીધી. હવેથી ખેડ કુમારોના અભ્યાસ શુદ્ધ થયા. રાજકુમાર જ્યોર્જને માથે વડીલ બન્ધુ હતા, અને પોતે ગાદીના વારસ નહોતા, એ કારણથી નૌકાશાસ્ત્રનો અભ્યાસ વધારવાનું તેમને અનુકુળ પડ્યું, પ્રથમ જાસ રિવત્ઝર્લાન્ડ અને જર્મનીમાં ગાળ્યા અને તે ટુંક સમયમાં ફ્રેન્ચ અને જર્મન ભાષાનો સારો અભ્યાસ કર્યો. ઇ. સ. ૧૮૮૩ માં કેનેડાના બારકસ ઉપર મિડશિપમેન નિમાયા, અને લગભગ બે વર્ષ ઉત્તર અમેરિકા અને વેસ્ટ ઇન્ડિઝના દરિયાઈ મથકો પર ગાળ્યાં. તે પછી નૌકાશાસ્ત્રની પરીક્ષા પહેલા વર્ગમાં પસાર કરી; અને ૧૮૮૫ માં લેફ્ટેનન્ટની પદવી મેળવી હવે તેઓ પોતાના અભ્યાસ ઘણીજ ખંતથી કરતા હતા, અને જે ધંધામાં ઈંગ્લેન્ડના નૌકાવીરોએ કાર્તિ પ્રાપ્ત કરી હતી, તે ધંધામાં તેમના જેટલીજ ખ્યાતિ મેળવવાની ઉત્કંઠા થતી હતી જૂમધ્ય સમુદ્રના કાફલાની જુદી જુદી મનવારો ઉપર લેફ્ટેનન્ટ તરીકે ત્રણ વર્ષ ગાળ્યા પછી તેઓ ઈંગ્લેન્ડ પાછા ફર્યા; અને

ત્રિનિમ્ની રાજ્યનૌકા સૈન્યની પાઠશાળામાં દાખલ થયા; અને થોડો સમય પોર્ટસમથમાં “એક્સલન્ટ” આરક્સ ઉપર અભ્યાસ કર્યો. ત્યાં નૌકાશાસ્ત્રને લગતી પાંચ પરીક્ષાઓ પસાર કરી. આમાંની ચારમાં પહેલા વર્ગમાં પાસ થયાનાં પ્રમાણુ પત્રો મેળવ્યાં. હવે તેઓ હિંચી પદવીએ ચઢતા ગયા. ૧૮૮૬ માં બ્લેક નૌકા યુદ્ધમાં આઇ-રીશ સમુદ્રમાં ધસડાઇ જતા એક વહાણને બહાદુરીથી બચાવવાને માટે ‘થ્રશ’ હોડીની સરદારી આપવામાં આવી. તેજ વર્ષમાં મહારાણી વિક્ટોરિઆના પ્રતિનિધિ તરીકેજ જમૈકાની ત્રીજીવાર મુલાકાત લીધી અને ઔદ્યોગિક પ્રદર્શન ખુલ્લું મૂકવાની ક્રિયા કરી. થોડોક સમય હિંચો અધિકાર પ્રાપ્ત કર્યા પછી કુટુંબના કેટલાક સંજોગોને લીધે દરિઆઈ નોકરીમાં લાંબો વખત રહેવાયું નહિ અને અગર જો કે ૧૮૯૮ માં તેમને પહેલા વર્ગના આરક્સ ઉપરનો અધિકાર સોંપવામાં આવ્યો, તોપણ માત્ર ત્રણ માસ પછી છોડવો પડ્યો. આ દર-આઇ કેળવણી તેમજ નોકરીના સમયમાંજે જે જે અમલદાર રાજકુમારના સંગમાં આવ્યા, તે તેમનાં ભારે વખાણુ કરે છે, તેઓ કહે છે કે તેઓ કોઈની પક્ષ લેતા નહિ; અને પોતાની ફરજ બજાવવામાં જરાએ પાછા હટતા નહિ. તેઓ પોતાના માણસોનું સુખ ધ્યાનમાં ન લેતા. અને બીજાઓની સમ્પત્તિ અને અનુકુલતા જોવાનું લક્ષમાં રાખના. પોતે બાદશાહી કુટુંબના છે, તે ખાતર તેમના તરફ પક્ષપાત બતાવવામાં આવે, અથવા કોઇપણ ફરજમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે એવી કદી ઇચ્છા સખતા નહિ.

પ્રકરણ ૩.

સંસ્થાનોની મુલાકાત.

દૈવની ગતિ અકલ છે, મનુષ્ય ધારે છે શું; અને થાય છે શું ? રાજકુમાર જ્યોર્જનો જન્મ થયો ત્યારે તેઓ ભવિષ્યમાં રાજ થશે એવા ખ્યાલ કોના મનમાં આવ્યો હશે ? પણ મનુષ્યના ભાગ્યની લગામ પૂરેપૂરી તેના હાથમાં નથી. સંસાર જીવનમાં હર્ષશોક વારાફરતી આવે છે. સન ૧૮૯૦ માં પ્રિન્સ આલ્બર્ટ વિક્ટરના વિવાહ ડચેસ-આવ ટેકની પુત્રી પ્રિન્સસમેરી સાથે જોડાયાં. લગ્ન સમારંભ આનંદથી થવા લાગ્યો, નાતાલ ઉપર બાદશાહી મહેલમાં આનંદ છવાઈ રહ્યો, પણ સૂક્ષ્મ અવલોકન કરનારાઓ પ્રિન્સની શરીર પ્રકૃતિ સારી નથી એવું જોઈ મનમાં ખેદ પામતા, પ્રિન્સ આલ્બર્ટને સખત ઇન્દ્રિયોનના લાગુ પડ્યો. મામલો ચિન્તાતુર થયો, અને આખરે તા. ૧૪ મી જાન્યુઆરી ૧૮૯૧ એ એમણે દેહ છોડ્યો.

હવે રાજગાદીના વારસ થવાથી પાટવી કુંવરની ફરજે તેમને માથે આવી પડી. ૧૮૯૩ માં ડ્યુક-આવ-ગોર્ક તરીકે ઉમરાવોની સભામાં પ્રથમ ખેડક લીધી. તેજ વર્ષમાં તેમના લગ્ન વિષે વિચાર આવવા માંડ્યા. પ્રજાની સ્વાભાવિક લાગણી એવી હતી કે તેમની ભવિષ્યની રાણી ઈંગ્લેન્ડમાં જન્મેલી હોય તો સારું. વિશેષ ડચેસ-આવ-ટેક બહુ લોકપ્રિય થઈ પડ્યાં હતાં; અને તેમની પુત્રી તરફ પ્રજાની દ્રષ્ટિ ખેંચાતી હતી. પ્રિન્સ વિક્ટર જોડે વિવાહનો સંબંધ માત્ર અદ્યક્ષાઈ રહ્યો હતો; અને મરણને બે વર્ષ થઈ ગયાં હતાં,

અને કરી ઘા કંઈક રૂઝવો હતો. આખરે ૧૮૯૩ ના મે માસમાં રાજકુમાર જ્યોર્જ સાથે તેમનો વિવાહ નક્કી થયો અને જુલાઈમાં લગ્ન થયાં. હવે તેમના પર અધિક ફરજો આવી પડી. તોપણ દરિ-આઈ નોકરી સાથે સંબંધ છોડ્યો નહિ. ૧૯૦૧ માં તેમને રીઅર એડમિરલની ઉંચી પદવી મળી; અને રાજ્યનૌકાસૈન્યના મુખ્ય કર્નલ બનાવવામાં આવ્યા. તેજ વર્ષના જાન્યુઆરીની ૨૨ મી તારીખે બલાં વિક્ટોરિયા મહારાણીએ સ્વર્ગવાસ કર્યો, અને તેમના પુત્ર મહારાજા એડવર્ડ બાદીએ બેઠા. આ બનાવથી પાટવી કુંવરની સઘળી ફરજો અને જોખમદારીનો સઘળો બોળો રાજકુમાર જ્યોર્જ ઉપર આવી પડ્યો.

નવા સૈકાની શરૂઆત સાથે નવી હીલચાલ થવા માંડી. સંસ્થાન વાસીઓએ ૧૮૯૮-૯૯ ના બેર સાથેના વિગ્રહમાં માતૃદેશને સારી મદદ કરી હતી. તે પહેલાં પણ જ્યારે કોઈ એવો પ્રસંગ આવતો ત્યારે તેઓ પોતાની સહાય આપવા વિનંતિ કરતા, અને તેના વખતો વખત લાભ પણ લેવાયલો. આવી અણીને સમયે સંસ્થાનિકો જે સેવા કરતા અને બક્તિ ભાવ દર્શાવતા તેની કોઈપણ પ્રકારે પીછાન કરવાની અને તે ઉત્સાહને ઉત્તેજન આપવાની આવશ્યકતા જણાઈ. બાદશાહી સંદેશા બહુ કરી શકે, પણ રાજકર્તા અથવા તેના તરફથી કોઈ બાદશાહી પ્રતિનિધિ જાતે જઈ આભારની લાગણી દર્શાવે; તો તેથી માતૃદેશને સંસ્થાનોની વચ્ચે સ્નેહની ગાંઠ મજબુત બંધાયા વિના રહે નહિ. આ હેતુથી ડયૂક—ગ્રાવ—ગ્રેફે સંસ્થાનોની મુલાકાત લેવી એવી યોજના ઘડાઈ. એ ઉપરાંત બીજો

પણ હેતુ હતો. મહાન આસ્ટ્રેલિયા ખંડનાં સંસ્થાનો અને તાસ્માનિઆએ એકત્ર થઈ જવાનું કબુલ કર્યું, અને ૧૯૦૧ ના જાન્યુઆરીની પહેલી તારીખે જાહેર કરવામાં આવ્યું કે ન્યૂ-સાઉથ વેલ્સ, વિક્ટોરિઆ, સાઉથ આસ્ટ્રેલિયા ટવીન્સ લેન્ડ, તાસ્માનિઆ અને પશ્ચિમ આસ્ટ્રેલિયા સંયુક્ત પ્રજાધીન રાજ્યતંત્રમાં જોડાય છે. આ માંગલિક બનાવની ખબર આપવાને આસ્ટ્રેલિઆથી જે પ્રતિનિધિઓ આવ્યા, તેમણે સંયુક્ત પાર્લામેન્ટ ખુલી મૂકવાની ક્રિયા કરવાને બાદશાહી પ્રતિનિધિ, અને ખાસ કરીને, ડયુક-આવ-યોર્કને મોકલવા વિનંતિ કરી આ વખતે મહારાણી વિક્ટોરિઆની શરીર સ્થિતિ સારી ન હતી. સ્નેહીઓના મરણના કારી થાથી, તથા રાજ્ય મામલાની કેટલીક ગુંચવણોથી તેમની માનસિક સ્થિતિ ચિન્તા-તુર હતી. તોપણ સંસ્થાનિકોની રાજ્યભક્તિ ધ્યાનમાં લઈને, તેમણે ડયુક-આવ-યોર્કને મોકલવાનો વિચાર કર્યો. સાથે સાથે આસ્ટ્રેલિઆની મુસાફરી પૂર્ણ કરી. ન્યુઝીલેન્ડ અને કેનેડા જવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું.

આ યોજના થયા પછી માત્ર થોડા દિનમાં મહારાણીશ્રીએ સ્વર્ગવાસ કર્યો. પાટવી કુંવરની સર્વે ફરજે રાજકુમાર જ્યોર્જને માથે આવી પડી; તેમજ મહારાજા એડવર્ડને રાજ્યના કેટલાક પ્રસંગોમાં તેમની સહાયની જરૂર જણાતી હતી, તે છતાં પોતાનાં માનવતાં માતૃશ્રીની છેવટની ઇચ્છાને અમલમાં મૂકવી. એ પોતાનું કાર્ય છે, અને સંસ્થાનોના લાભ પોતે પણ પોતાની માતાના જેટલાજ ભાવથી જુએ છે, તે દર્શાવવાને સંસ્થાનોની મુલાકાત રાજપુત્રને મોકલવાનો વિચાર પડતો મુકવામાં આવ્યો નહિ.

૧૯૦૧ ની ૧૬ મી માર્ચે રાજકુમારે સ્વદેશનો કિનારો છોડ્યો. માર્ગમાં બ્રિટિશર એડન, કાલંબો, અને સિંગાપોર બંદરે થોડો વખત મુકામ કર્યો હતો. મે મોસની શરૂઆતથી વિક્ટોરિયાની રાજધાની મેલબોર્ન બંદરે આવી પહોંચતાં, પ્રજા તરફથી ઘણો હર્ષ બરેલો આવકાર મળ્યો. બીજે દિને લેવી બરવામાં આવી તે વખતે દરેકનો બની શકે એટલો સત્કાર કરવાની ઇચ્છાથી રાજકુમારે ચાર હજાર માણસો સાથે સ્નેહપૂર્વક હાથ મેળવ્યા હતા. તા. ૯ મેએ સંયુક્ત પાર્લામેન્ટને ખુલ્લો મુકવાની ક્રિયા થઈ. શરૂઆતમાં પાર્લામેન્ટ બોલાવવાનું જાહેરનામું વંચાયું, ત્યાર પછી ગવર્નર જનરલ લોર્ડ હોપટાઉને આ પ્રસંગને માટે તૈયાર કરેલી પ્રાથના વાંચી સંભળાવી. તે પૂર્ણ થતાં રાજકુમાર ઉભા થયા, અને ટુંકા અને રસિક ભાષણનાં દક્ષિણ આફ્રિકાના વિગ્રહ વખતે તેમ જ ચિનાઈ સમુદ્રમાં આસ્ટ્રેલિયાના નૌકાસૈન્યની ટુકડીએ જે અમુલ્ય સહાય કરી હતી, તે વાસ્તે સંસ્થાનિકોનો ઉપકાર માન્યો. વિશેષ પોતાના પૂજ્ય પિતાશ્રીના નામની એવી ઇચ્છા દર્શાવી કે સંયુક્ત પ્રજાધીન રાજ તંત્રથી જે અધિક સત્તા સંસ્થાને મળી હતી, તે માત્ર રાજ તરફના ભક્તિભાવમાં વૃદ્ધિ કરશે. છેવટે આ ઐક્યતાથી આસ્ટ્રેલિયા આબાદ થાય; અને આગળ વધે, તથા માતૃ દેશ સાથેનો સંબંધ વધારે નિકટ થાય એવી આશા જણાવી પોતાનું ભાષણ પૂરું કર્યું. જે ખાસ કાર્યને લીધે આસ્ટ્રેલિયા આવવાનું થયું હતું તે પૂરું થયું. એટલે ક્વીન્સલેન્ડ અને ન્યૂસાઉથવેલ્સની રાજધાનીઓની મુલાકાત લીધી. આ સઘળી મુલાકાતોમાં મુખ્યત્વે કરીને લશ્કરોની રીવ્યુ તથા શાળાઓના ઇનામના મેળાવડાઓમાં ભાગ લેવાનું બની આવ્યું;

તેથી ભવિષ્યની પ્રજા તથા સંસ્થાનોના સૈનિકો કેવા છે, તે જાતિ અનુભવથી જોવાનો તેમને લાભ મળ્યો.

આસ્ટ્રેલિઆથી નીકળી રમણીય દ્વીપસંસ્થાન ન્યૂઝીલાન્ડ આવી પહોંચ્યા. અહીં પ્રધાન મિ. સેડને માનપત્ર વાંચ્યું; અને તેના જવાબમાં ડયૂક-ઓવ-યોર્ક દક્ષિણ આફ્રિકાના વિગ્રહ વખતે જે સેવા સંસ્થાનોએ બજાવી હતી તેનાં ભારે વખાણ કર્યો. અને મૂળ વતનીઓની સાથે મિત્રાચારી ભરેલી રીતે રહી શાન્તિ જાળવવાને માટે તેમને શાખાશી આપી. વળતા જવાબમાં ત્યાંના મેયરે જાહેર કર્યું કે માઓરી અને બ્રિટનો સુલેહની ગાંઠથી જોડાયા છે; એક સરખા હક ભોગવે છે, અને બ્રિટિશ રાજ તરફ ભક્તિભાવ બતાવવાને તેઓ એક બીજા સાથે હરીફાઈ કરે છે. તેજ વખતે એક જાહેરનામું વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યું અને જાણાવવામાં આવ્યું કે કુકટાપુઓ ન્યૂઝીલાન્ડના પ્રજાધીન રાજતંત્રનો ભાગ છે. સધળે આનંદ છવાઈ રહ્યો હતો, અને વર્તમાન પત્રોએ એકે અવાજે જાણાવ્યું કે બેદરહિત જે સ્વતંત્રતાની છૂટ તેઓ ભોગવે છે, તે બ્રિટિશ રાજ્યને લીધે છે. હવે ડયૂકે જે માઓરીએ નવી સુધરેલી સ્થિતિ ગ્રહણ કરી પોતાની પાત્રતા બતાવી હતી. તેમના મૂળ વતનની મુલાકાત લીધી; અને તે લોકો એ અસલ સ્થિતિમાં કેવી રીતે રહેતા હતા, તે બતાવી આપ્યું. ત્યાંથી વેલિંગ્ટન, લીટલટન, ડયુનેડિનની મુલાકાત લઈ ન્યૂઝીલાન્ડનો પ્રવાસ પૂર્ણ કર્યો.

હવે કેનેડા તરફ પ્રયાણ કરવાનું હતું. સીધો રસ્તો પાસિફિક મહાસાગરમાં થઈ ધોનકુવર તરફ જવાનો હતો. પણ આ માર્ગે જતાં “ઓફિર” ખારકસ જેમાં તેઓ પ્રવાસે નીકળ્યા હતા, તેને પશ્ચિમ પાસિફિક મહાસાગરને કિનારે મૂકવું પડે એમ હતું. વળી આટલાન્ટિક

મહાસાગરમાં થઈને વળતી મુસાફરી કરવા ખીજી આગખોટની જરૂર પડે એવું હતું. આ કારણથી ન્યૂઝીલેન્ડથી પાછા ફરી મોરિશીયસ, અને કેપ-આવ-ગુડ હોપને માર્ગે થઈ કેનેડાની રાજધાની કિવબેક જવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું. આ વળતી મુસાફરીમાં આસ્ટ્રેલિયાનાં કેટલાંક મુખ્ય શહેરોની મુલાકાત લીધી. આસ્ટ્રેલિયા છોડ્યા પછી ઓગસ્ટની ૪ થી તારીખે મોરિશીયસ આવી પહોંચ્યા; જ્યાંની પંચરંગી પ્રજાએ તેમને દીલોળની ભરેલો આવકાર આપ્યો. ત્યાંથી નાતાલ, કેપટાઉન, અને કેનેડાના મુખ્ય નગર કિવબેકમાં આવી પહોંચ્યા. આ શહેરમાં ફ્રેંચ, અંગ્રેજ, તેમજ મૂળવતનીઓ, કેનેડા ખ્રિસ્તિયના હાથમાં આવ્યા પછી એક ખીજા જોડે હળીમળીને રહેતાં રીપ્પ્યા છે. તેમને એકત્ર કરવામાં કેથોલિક ધર્મગુરૂનો પ્રયાસ સફળ થયો છે, એ સંબંધી કિવબેકના કેથોલિક ધર્મગુરૂએ, લેવલની યુનીવર્સિટીની મુલાકાત ડયૂકે લીધી, તે વખતે ઇસારો કર્યો હતો, અને શાહજાદાએ તેમને ધન્યવાદ આપ્યો હતો, આ મુસાફરીના સંબંધમાં નોંધ લેવા જેવો બનાવ એ હતો, કે જ્યાં જ્યાં રાજકુમાર ગયા; ત્યાં ત્યાં દરેક પ્રજાની મનવારોએ તેમને અંગ્રેજ રાજ્યના પ્રતિનિધિ તરીકે યોગ્ય સન્માન આપ્યું હતું. કેનેડાની મુલાકાત વખતે ફ્રેંચ પ્રજાસત્તાક રાજ્યે શાહજાદાને આવકાર આપવાને ફ્રેંચ ગનખોટ મોકલી હતી. કિવબેકની મુલાકાત પૂરી થયે આખા ખંડમાં વૌન-કુંવર સુધી ઝડપથી પસાર થયા. માર્ગમાં મોન્ટ્રિઅલ, કેનેડાની રાજધાની ઓટાવા, કેનેડાનાં ગામડાંઓ, ટોરોન્ટો વગેરે સ્થળો જોઈ વળત પધાર્યા.

મકરણ ૪

હિંદનો પ્રવાસ.

હિંદના ઇતિહાસનો અભ્યાસ કરનારા દરેક જણ સારી રીતે જાણે છે કે રાજસત્તાનાં રૂપાન્તરો જેવાં આ દેશમાં થયાં છે, તેવાં અન્ય દેશમાં ભાગ્યેજ થયાં હશે. દૈવની અકલિત સંકલનામાં પૂર્વ અને પશ્ચિમનો યોગ નિર્માણ થયો હશે. તે અદૃશ્ય સત્તાને લીધે પશ્ચિમના એક નાના બેટની સાહસિક પ્રજા આજે આ દેશ ઉપર રાજ્ય કરે છે. અંગ્રેજી રાજ્યનો પાયો ઈ. સ. ૧૭૫૭ માં કલામવને હાથે નાંખાયો. તો પણ ઇંગ્લાંડના રાજ્યની વાસ્તવિક સત્તા સને ૧૮૫૮ થી શરૂ થાય છે. તે સમયે અલ્હાબાદના દરબારમાં જાહેર કરવામાં આવ્યું કે મહારાણી વિક્ટોરિયાએ રાજ્યની લગભગ પોતાના હાથમાં લીધી છે. બાદશાહી હઠેરો મહારાણીએ પોતે બહુ વિચારપૂર્વક તૈયાર કરાવ્યો હતો; ત્યાર પછી હિંદના દરેક કાર્યમાં તેઓ લક્ષ આપતાં થોડે વર્ષે પોતાના પુત્રને હિંદને પ્રવાસે મોકલી હિંદની પ્રજાની સ્થિતિથી તેને જાણીતા કરવાનો અને હિંદની રાજ-લક્ષિત દૃઢ કરવાનો મહારાણીશ્રીનો વિચાર થયો. ૧૮૭૫માં મહારાજા એડવર્ડે પ્રિન્સ આર્ચ-વેલ્સ તરીકે હિંદુસ્થાનની મુલાકાત લીધી. પોતાને આ પ્રવાસથી જે અમૂલ્ય લાભ થયો હતો, તે લાભ પોતાના પુત્રને આપવાના હેતુથી મહારાજા એડવર્ડે તપ્તનશીન થયા પછી થોડે વખતે રાજકુમાર જ્યોર્જને હિંદના પ્રવાસે મોકલવાનો ઠરાવ

કર્ચો. ૧૯૦૫ ના નવેમ્બરમાં શાહજાદા પોતાનાં પત્ની સાથે આ દેશમાં આવી પહોંચ્યા. મુંબઈના બંદરમાં ઉતરતાં જ જાહેર માન મળ્યું, અને સરકારી મહેલ જતાં માર્ગમાં જે અપૂર્વ આવકાર મળ્યો હતો, અને શહેરની જે સુશોભિત રચના તેમણે નિહાળી હતી, તેણે પ્રજાના ભક્તિભાવની ઊંડી છાપ તેમના મન પર બેસાડી. મુંબઈમાં થોડા દિન રહ્યા તે દરમિયાન પહેલા વર્ગના રાજાઓની રાજમહેલમાં મુલાકાત લીધી. અને બીજે દિને તેમને બંગલે વળતી મુલાકાત આપી. દરબારમાં બીજા વર્ગના સરદારો અને રાજકોટના કુમારોની મુલાકાત લીધી. શહેરના જુદા જુદા ભાગોમાં ફરી લોકોને દર્શનનો લાભ આપ્યો. પ્રિન્સેસ સ્ટ્રિટ, અલેક્ઝાંડ્રા ડૉક અને મ્યુઝિયમના પાયા નાખવાની ક્રિયા કરી. આ પ્રમાણે મુંબઈમાં જાહેર ક્ષેત્રોમાં ભાગ લઈ તેમજ કેટલાક રાજદ્વારી સવાલોનું ઉપલક જ્ઞાન મેળવી હિંદુસ્થાનના મુસાફરી આગળ ચલાવી. પ્રથમ આગેવાન દેશી રાજાઓ જેવા કે છોટરાના મહારાજા, ઉદેપુરના રાણા, અને જેપુર તથા બિકાનેરના મહારાજાઓના દરબારનો સતકાર સ્વીકાર્યો. હિંદના રાજાઓ અતિથી સેવાને માટે પ્રસિદ્ધ છે. આ પ્રસંગે પાટવી કુંવર અને અવિષ્ણના રાજાની આગતા સ્વાગતા કરવાની હતી, એટલે જે થોડા દિન રાજકુમાર રહે તેટલા દિનમાં તેમને દરેક પ્રકારે સુખચેત થાય તેવી યોજના કરવામાં શ્રમ તથા દ્રવ્યનો વ્યય કરવામાં ન્યૂનતા રાખવામાં આવી ન હતી. યુવરાજાના પ્રવાસમાં જે અમલદારો સાથે હતા, અને જેઓને હિંદના હાકિમની મુલાકાત વખતનો રજવાડાનો ઠાઠ જોવાનો પ્રસંગ મળ્યો હતો, તેઓ રાજકુમારને આપવામાં આવેલા આવકારમાં કંઈ નવીનતા અને વિલક્ષણતા જોઈ શક્યા. દરેક દરબારમાં સરદારોની મુલાકાતો પ્રથમ થતી. રમતગમતના મેળાવડાઓ

કરવામાં આવતા; નવી સંસ્થાઓ ખોલવાની ક્રિયાઓ થતી. જેવા લાયક જગાઓની મુલાકાત થતી. ગાર્ડનપાર્ટીઓના મેળાવડાઓ થતા; અને શહેરોને રોશનીથી શણગારવામાં આવતાં. વળી ઇમ્પીરીયલ પુશ્પની રીવ્યુ જેવાની, રાજ્ય સંબંધી હકીકતો જાણવાની અને શહેરનાં મુખ્ય જાગોમાં ફરી લોકસ્થિતિથી અને તેટલા વાકેફ થવાની, હમેશાં તક લેવામાં આવતી. રાજાઓ સાથે અંગત સમાગમના લાભથી તેમની રાજપદ્ધતિ, ચારિત્ર, અને પ્રજાપતિની તેમની લાગણી કેવી છે, તે સઘળું યથાર્થ જાણવામાં આવ્યું. રજપુતાનાના રાજ્યોની મુલાકાત પ્રસંગે જેપુરની મુલાકાત વિશેષ આનંદદાયક થઈ પડી. મહારાજા જુના વિચારના છતાં મહારાજા એડવર્ડના રાજ્યાભિષેક પ્રસંગે ઇંગ્લન્ડ ગયા હતા, અને હિંદુ ધર્મ પ્રમાણે ત્યાં રહ્યા હતા.

૧૮૯૯ ના દુષ્કાલ વખતે દુઃખી થતા ખેડુતોનું દુઃખ કંઈક અંશે નિવારણ કરવાના હેતુથી “ ઇન્ડિઅન પીપલ ફેમિન ટ્રસ્ટ ” પંદર લાખ રૂપીઆ આપી ઉભું કરવાની તેમણે શરૂઆત કરી હતી. સુવરાજની મુલાકાતની યાદગારી રાખવા તેમાં ત્રણ લાખ રૂપીઆ વધાર્યા. આ કાર્યથી રાજકુમારને ઘણો સતોષ થયો; અને મહારાજાને ધન્યવાદ આપ્યો હતો. ઉદેપુરના રાણાના સમાગમથી રાણા એક ઉત્તમ શિકારી છતાં બીજા રજપુત સરદારોની માફક તેમાં પોતાનો કાળ ન ગુમાવતાં પ્રજાના સુખની દરકાર કરવામાં કેવી રીતે કાળજી રાખે છે, રાજવૈભવ છતાં સાદી અને સાધુ જેવી જિંદગી એકપત્નીનિષ્ઠ પતિ તરીકે ગણે છે તે જોઈ તેમને આનંદ થયો હતો.

રજપુતાનાની ભૂમિ છોડી શીખ લોકોના પ્રદેશમાં પંજાબ તરફ બાદશાહી સ્વારી ચાલી. પ્રથમ પંજાબના પાટનગર લાહોરમાં મુકામ

કર્ચો. અહીં પત્યાલા, બાવલપુર, ઝીંદ, અને કપરથલાના મોટા સર-
દારો, અને હિમાલયની સરહદ ઉપરના નાના સરદારોમાં નાબાના
વૃદ્ધ સરદારને યુવરાજના દર્શનથી એટલો આનંદ આનંદ થયો કે
તેના મુખમાંથી હર્ષના ઉદ્ગારો નીકળ્યા, અને બોલ્યા કે “ મારે
જિંદગીમાં હવે કંઈ વસ્તુની ઈચ્છા નથી, અને શાન્તિથી હું આ
સંસાર છોડવાને તૈયાર છું. ” લાહોરથી પેશાવર થઇને ખેંચરઘાટમાં
હિંદુસ્થાનનો ખ્યાલ કરવા સરહદ ઉપર શી વ્યવસ્થા કરી છે તે સર્વ
જોયું. ત્યાંની જંગલી અને લડાયક પ્રજાના સરદારો જેમણે અંગ્રેજી
રાજ્ય તરફ વફાદારી ખતાવી છે તેમને શાખાશી આપી, પાંચ ફરતાં
રાવલાપેંડિમાં મોટી લશ્કરી રીવ્યુ જેમાં ૫૫૦૦૦ સિપાઇઓએ ભાગ
લીધો હતો તે જોઇ, તથા વ્યલીક યુદ્ધની જે ગોઠવણ કરી હતી તેમાં
સર્વેએ પોતાનું કામ બરાબર કરી લશ્કરી તાલીમ કેવા ઉંચા પ્રકારની
આપવામાં આવે છે તેનો ખરો ખ્યાલ તેમને આવ્યો, તે માટે હિંદના
સેનાધિપતિ લોર્ડ કીચનરને જાતે પ્રશંસા પત્ર લખ્યો. આગળ ચાલતાં
કાશ્મીરના મહારાજાએ જમ્મુમાં લશ્કરી રીવ્યુની ગોઠવણ કરી હતી,
તે જોઇ; તથા અમૃતસરમાં ખાલસા કોલેજ અને શીખ લોકોના
પ્રવિત્ર સુવર્ણ મન્દિરની મુલાકાત લઈ દિલ્હી તરફ વળ્યા. મોગલ
શહેનશાહનાં માનીતાં સ્થાન દિલ્હી અને આગ્રામાં બાદશાહી વખતનાં ઉંચી
શિલ્પકળાનાં નમુનેદાર લવ્ય મકાનો, મસ્જિદો, કિલ્લાઓ, કબરોવગેરે સાનું
દાશ્વર્યથી નિહાળી ગ્વાલિયર ગયા. અહીંનો આવકારખીન્ન રાજ્યો કરતાં
જુદાજ પ્રકારનો હતો. હાથી જેવાં પ્રાણીને પશુકેવી કેળવણી આપીશકય
છે તેનો દાખલો અહીં જોવા જેવો હતો. હારખંધ ઉભા રાખેલા
હાથીઓએ નમન કર્યું, અને ઘુંટણીએ પડ્યા. સરઘસના આકારમાં

શહેરમાં પેડા. અત્રે લશ્કરી રીવ્યુ તથા વ્યલીકચુદ્ધ પાછાં જોયાં, સર-
દારોની પાકશાળાની મુલાકાત લીધી, અને થોડોક નિવૃત્તિનો વખત
શિકારની સહેલગામાં ગાળ્યો. ગ્વાલિયર છોડી લખનૌમાં અયોધ્યાના
તાલુકદારોના સત્કાર સ્વીકારી કલકત્તે આવી પહોંચ્યા. અહીં મહારાણી
વિક્ટોરિયાની યાદગીરી કાયમ રાખવાને સમસ્ત હિંદી પ્રજા તરફથી
જે મોટું ૧૩ થયું હતું, તેમાંથી મ્યુઝીયમને વાસ્તે એક લઘુ મકાન
કરવાની ગોઠવણ થઈ હતી; તેનો પાયો નાખ્યો, અને અન્ય કાર્યો
સમાપ્ત કરી બ્રહ્મદેશની મુલાકાતે ગયા. કલકત્તા છોડતા પહેલાં
દર્ભંગાના મહારાજાએ એક લાખ રૂપિયા યોગ્ય લાગે તે સંખ્યાવતમાં
વહેંચવાને નજર કર્યા હતા, તેમાંથી ૯૦,૦૦૦ રૂપિયા ત્યાંની
મેડીકલ કોલેજને બક્ષીસ આપ્યા. બ્રહ્મદેશનાં મુખ્ય શહેર માંડલે
અને રંગુન જંત્ર દરીઆમાર્ગે મદ્રાસ આવ્યા. મદ્રાસથી મદ્રેસુર અને
ત્યાંથી નિઝામના રાજ્યમાં ગયા. બાદશાહી આવકાર આપવાને નિઝામે
સંવર્ણ તૈયારીઓ કરી હતી, પણ રાજકુમારના આવ્યા પછી માત્ર
થોડે કલાકે તેમની પુત્રી દેવલોક થઈ. પોતાનું દુઃખ ન ગણતાં આવા
માનવંતા અતિથિના સત્કારને વાસ્તે જે ગોઠવણો થઈ હતી, તે જરૂરી
રાખવાની ઉલટ ખતાવી. યુવરાજે આમહ ઉપરથી સંવર્ણ યોજના
અમલમાં મૂકવા દીધી. પણ સંવર્ણને તેટલી શાન્તિથી થવા દીધું;
અને નિઝામને હાજરીમાંથી મુક્ત કર્યા. હવે ફરી ઉત્તર તરફ ચાલ્યા-
કાલેરા ચાલતો હોવાથી નેપાલની મુલાકાત લેવાનું માંડી વાળ્યું.
કાશી, અલીગઢ, મસુરી થઈ સરહદ ઉપરનાં બાડે લીધેલાં શહેરો
કવેટા અને ચમનની મુલાકાત લઈ છેલ્લો મુકામ કરાંચીમાં કર્યો.
લાંબો પ્રવાસ અહીં પૂરો થયો, અને તેઓ સ્વદેશ જવા નીકળ્યા.

એ નામદારનો આપણા તરફ કેવો લાવ છે, તે આ દેશનો કિનારો છોડતા પહેલાં, સિંધની મ્યુનિસિપાલિટીના માન પત્રના જવાબમાં તેમણે નીચે મુજબ દર્શાવ્યો હતો.

“આ મહાન અને ચમત્કારી ભૂમિના જુદા જુદા ભાગમાં મારા સર્વ મિત્રને અને તમને હું ખાત્રીથી કહી શકું છું કે હિંદુસ્તાન છોડતાં અમારામાં ઉપકાર અને પ્રેમની લાગણી ઉભરાઇ આવે છે. અમે ધણું જોયું છે અને જાણ્યું છે, અને જોટલું જોયું છે તેટલાથી આ ભૂમિ અમારા સ્મરણમાં રહેશે, અને વધુ જોવાની અમારા મનમાં ઉત્કંઠા થશે, અને જ્ઞાતિ અને ધર્મના ભેદ વગર અમારી સમસ્ત પ્રજાના હિત તરફ અમારું હૃદય નિરંતર વળશે.”

જાહેર મુલાકાત ઉપરાંત મુખ્ય શહેરોમાં પ્રજાના આગેવાનોને મળવાની અને તેમના વિચારો જાણવાની અને તેટલી તક લીધી હતી. બાદશાહી પ્રવાસના હેવાલોમાં આવે પ્રસંગે શા શા વિષયો ઉપર વાતચિત થઇ હતી, તે આપણને માલમ પડ્યું નથી. તેમ છતાં એકાદ બે દૃષ્ટાન્તો મળી આવ્યાં છે તે ઉપરથી યુવરાજની આન્તર લાગણી હિંદવાસીઓના તરફ કેવી છે, તે સ્પષ્ટ જણાઇ આવે છે. કલકત્તામાં એક આગેવાન દેશી પત્રકારે મુલાકાત વખતે આ દેશના તરફ અધિકભાવ રાખવાની વિનંતિ કરી હતી તેના ઉત્તરમાં યુવરાજે જે જવાબ આપ્યો હતો તે નોંધી લેવા જેવો છે. તેમને મળવાથી મને આનંદ થયો છે. હું હિંદવાસીઓને બૂલી ન જાઉં, એવી તમે મારી પાસેથી ખાત્રી માગો છો. હું તમને ખાત્રીપૂર્વક કહું છું કે હું તમને વીસરીશ નહિ, અને તેમ થઇ

શકે એમ નથી. હું તેમને નિરંતર સ્મરણમાં રાખીશ, અને જે ભારે આવકાર તમારી પ્રજાએ મને આપ્યો છે, તેથી મને કૃત્તો બધો આનંદ થયો છે, તે હું મારા પિતાને નિવેદન કરવાને ચુકીશ નહિ. તમારે અધિક દીલસોજીની જરૂર છે, એ તેમને જણાવવાની ફરજ મને આનંદ દાયક છે.” હિંદથી પાછા ફરી ઈંગ્લેન્ડ ગયા ત્યારે ગિલ્ડહોલ ખાતે તેમને આવકાર આપવામાં આવ્યો હતો, તે વખતે યુવરાજે એક સાંઝે ભાષણ કર્યું હતું અને તેમાં જાહેર કર્યું હતું કે “હિંદી પ્રજાનાં મુખ્ય લક્ષણો જેવાં કે ધૈર્ય, સરળ જીવન, રાજભક્તિ અને ધર્મ પરાયણતાનો મને યથાર્થ અનુભવ થયો છે. આપણા રાજ્યના વિશુદ્ધ ન્યાય અને પ્રમાણિકપણામાં તેમને શ્રદ્ધા છે; તે પણ હું જાણું છું. જે સર્વ મેં જોયું અને સાંભળ્યું છે, તે ઉપરથી વિચાર થયા વિના રહેતો નથી કે આપણી રાજ્યપદ્ધતિમાં દીલસોજીનું અધિક તત્ત્વ દાખલ કરીએ તો હિંદુસ્થાનનો રાજકારભાર ચલાવવાનું કામ વધારે સહેલું થઈ પડે. હું કહેવાની હિંમત ધરીશ કે આવી દીલસોજીનો હિંદી પ્રજા તરફથી ખરેખરો પ્રત્યુત્તર મળ્યા વિના રહેશે નહિ.”

પ્રકરણ ૫ મું.

શહેનશાહ.

હિંદનો પ્રવાસ પૂર્ણ કરી સ્વદેશ આવ્યા પછી થોડોક સમય મૃદુજીવનમાં શાન્તિથી ગુજર્યો, પ્રસંગોપાત સાંસારિક અને રાજકીય

કાર્યોમાં લાગ લેવો પડતો. આથી પ્રજાની અધિક પ્રીતિ સંપાદન કર્યા જતા હતા, પણ હવે વિશેષ જોખમદારી આવી પડવાનો સમય સમીપ આવતો હતો, પરરાજ્યો સાથેનો સંબંધ નિકટ કરવામાં જે શ્રમ મહારાજા એડવર્ડે ઉઠાવ્યો હતો, તેની અસર તેમની પ્રકૃતિ ઉપરથી સ્પષ્ટ જણાઈ આવી. પોતાનાજ રાજ્યના ગુચ્ચવણ ભરેલા સવાલોથી તેમને માનસિક ચિન્તા થવા માંડી, વસંતઋતુમાં ઇંગ્લેન્ડમાં શરીર સ્થિતિ સારી ન રહે એમ લાગવાથી બહાર વિશ્રાન્તિ લેવાનો વિચાર કર્યો, ત્યાં એકાએક શરદી લાગુ પડી, તેથી ઉતાવળે પાછા વળ્યા. પણ થોડા દિનની માંદગી ભોગવી ૧૯૧૦ ની તા. ૬ મે એ પોતાનો દેહ છોડી જે સર્વ શક્તિમાન પરમેશ્વરની સત્તાથી રાજાઓ પ્રભુત્વ ભોગવે છે, અને રાજ્યતંત્રો ચાલે છે, તેમની સન્મુખ પોતાના કાર્યોનો હિસાબ આપવા પહોંચી ગયા. પોતાના પિતાના મૃત્યુના સમાચાર સત્તાવાર રીતે જાહેર કરવાનું કામ યુવરાજ ઉપર આવી પડ્યું બીજે દિને પ્રાતઃકાળમાં પ્રિવિકાઉન્સિલ બોલાવી પ્રથમ મરહૂમ મહારાજાના શહેનશાહ અને પિતા તરીકેના તેમના ઉચ્ચ ગુણોની ગદ્ગદ કંઠે પ્રશંસા કરી અને બોલ્યા “ તેમનેજ પગલે ચાલવાનો પ્રયત્ન કરવો, તેમજ આ દેશની નિયમબદ્ધ રાજપદ્ધતિ ચાલુ રાખવી, એજ મારા જીવનનો ખરો ઉદ્દેશ છે. મારે શિરે જે અત્યંત ભારે જોખમદારીઓ આવી પડી છે, તે હું સંપૂર્ણ રીતે સમજું છું આ હુકમ ૪૨જો બજાવવામાં પાર્લામેન્ટ અને આ ટાપુઓના તથા સમુદ્રની પેલી ગ-મના મારા રાજ્યના લોકો મને મદદ કરશે; અને પરમેશ્વર મને શક્તિ તથા બુદ્ધિ આપે, એવી પ્રાર્થના કરશે, એવો સંપૂર્ણ ભરોસો છે. મારી પ્રજાના કલ્યાણ માટેના દરેક પ્રયત્નમાં મને સતત સહાયબૂત થાય એવી મારે રનેહાળ પત્ની છે, એ જાણી મને ધૈર્ય મળે છે.”

નવા શહેનશાહ ગાદીએ આવ્યા તે જાહેર રીતે લાંડન તેમજ અન્ય સ્થળે રીવાજ મુજબ ઢંઢેરાથી જણાવવામાં આવ્યું હતું. ત્યાર પછી શહેનશાહે પોતે સૈન્ય, નૌકા; સંસ્થાનો, અને હિન્દુસ્થાન પ્રત્યે જાહેરનામાં કાઢ્યાં. સૈન્ય તરફના સંદેશામાં સિપાઇઓની બહાદુરી અને નિષ્ઠાપૂર્વક સેવાનો આભાર માની શહેનશાહના સર્વ ભાગોમાં સૈનિકોની સ્થિતિથી જાણીતા થવાની તેમને ખાસ તક ફેવી રીતે મળી હતી તેનું સ્મરણ કરાવી ભવિષ્યમાં તેમની વફાદારી ઉપર ભરોંસો રાખી શકાય એવી આશા બતાવી. નૌકા તરફના જાહેરનામાંમાં પોતાના પૂજ્ય પિતાની જે સેવા તેણે બજાવી હતી તેનો યોગ્ય શબ્દોમાં સ્વીકાર કરી પોતાની અંગત લાગણી નીચે પ્રમાણે બતાવી:—

“ જે ધંધાને હું પ્રેમપૂર્વક આહું છું, તેનું શિક્ષણ અને તેના અનુભવ લીધા પછી, તેમાંથી નિવૃત્તિ લીધા છતાં તેના માટે મારી મમતા કોઈ પણ પ્રકારે ન્યૂન થઈ નથી. મેં ૩૩ વરસ સુધી નૌકા સૈન્યમાં નોકરી કરી છે; અને તેના જીવન અને કાર્યનો જે પરિચય થયો છે, તે ઉપરથી હું જાણવાને શક્તિમાન છું, કે નૌકાની વફાદારી અને કાર્યપરાયણતા ઉપર મારાથી સંપૂર્ણ ભરોંસો રાખી શકાય. ” સંસ્થાનિકા પ્રતિ તેમના લેખમાં તેમના જાતિ અનુભવની છાપ સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે દીલસોજી ભરેલા તેમના સંદેશા વાસ્તે આભાર માની તેઓએ જણાવ્યું કે “ બલાસી તરીકે રાજ્યના દરીઆ પારના દે-શોના નિરંતર સમાગમમાં હું આવ્યો છું, અને જુદા જુદા દેશો અને ત્યાંની પ્રજા જે સ્નેહાળ રાજભક્તિ અને ભાઈબંધીથી રહે છે, તે મેં જાતે અનુભવ્યું છે...નિયમબદ્ધ રાજ્યપદ્ધતિ કાયમ રાખવાને અને મારા સમસ્ત રાજમાં જે છુટ ભોગવાય છે, તેનું યથાર્થ સંર-

ક્ષણ કરવાને મારાથી બનશે તેટલો પ્રયાસ કરીશ, અને સર્વશક્તિ-
માન પ્રભુની સહાયથી આખા બ્રિટિશ શહેનશાહતનો મહાન વારસો,
સ્વતંત્રતા, ન્યાય, અને શાન્તિના પાયાપર ટકાવી રાખીશ. ”

હિંદુસ્થાનના રાજવંશીઓ અને પ્રજાએ શોકમાંજે ભાગ લીધો
હતો, તે વાસ્તે આભાર માનતાં, જે સંદેશો હિંદી સરકાર પર મોકલી
આપ્યો, તે ઉપરથી હિંદુસ્થાનના લોકોને માટે તેમની જેટલી કાળજી
છે, અને કેવી હૃદયની લાગણીથી તે બહાર કરે છે તે બરાબર જણાઈ
આવે છે. તેમાં જણાવે છે કે “ મારા જાતિ અનુભવથી હિંદના
દેશી રાજાઓનો અને પ્રજાનો મારા રાજ પ્રત્યે કેવો ઉંડો ભક્તિભાવ
છે, તે મેં જોયું છે; અને રાજ્યાસનાપર બેસતાં જે રાજભક્તિ તે-
ઓએ બતાવી છે તેનો હું સ્વીકાર કરું છું આ મારી ઇચ્છા તેમને
જણાવશો. હિંદુસ્થાનના રાજ્યની આખાદાની અને સુખની મારા
મરહુમ પિતાશ્રી અને તેમનાં માતૃશ્રી જેટલી સંભાળ અને કાળજી
રાખતાંજ તેટલીજ હું હંમેશાં રાખીશ. ”

ત્યાર પછી હિંદુસ્થાનના રાજવંશીઓ અને પ્રજાને જે પત્ર
લખ્યો છે. તેમાં હૃદયદ્રાવક લાગણી પ્રદર્શિત કરવા સાર અંતઃકરણ
પૂર્વક આભાર માન્યો છે. અને પોતાના હિંદના પ્રવાસથી આ દેશ
ઉપર જે સ્નેહ થયો છે. તે તેઓ નીચેના શબ્દોમાં જણાવે છે:—“આખા
વિસ્તીર્ણ દેશમાં ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ મહાન રાજ્યો સાથે, અમારા કરતાં
પણ વધારે પ્રાચીન સુધારાના સ્મારક ચિન્હો સાથે, જીવનના પ્રાચીન
રીવાજો તથા રહેણીકરણી સાથે, દેશી રાજા રજવાડાઓ સાથે, અને
સોફા, શહેર, કસબાઓ તથા ગામડાંઓ સાથે અમે અંગત
અમાગમમાં આવ્યાં હતાં. તે અદ્ભુત પ્રવાસની ઉંડી છાપ કદી

પણ ભુલાશે નહિ, અથવા તેનું મધુરું સ્મરણ કદી પણ ઝાંખું થશે નહિ. મારી સમક્ષ જે મહાન અને દુષ્કર કાર્ય આવી પડ્યું છે. તેમાં તમે તમારો ધર્મ સમજીને સામેલ થશો એવો મને દૃઢ વિશ્વાસ છે, અને હિંદુસ્થાનનું કલ્યાણ કરવાની જે મારી અંતઃકરણ પૂર્વક સહાનુભૂતિ છે; અને જે રાજ્ય ચલાવવામાં હમેશાં પ્રેરણારૂપ થવી જોઈએ, તેવી સહાનુભૂતિ તમે ખતાવશો એવી મને ખાત્રી છે.”

આ સર્વ સંદેશા ઉપરથી શહેનશાહનો રાજા તરીકેનો ઉચ્ચાશય આપણા જાણવામાં આવે છે. ગાદીએ આવ્યાને માત્ર એક વર્ષ થયું છે, તે ઉપરથી એ આશય કેટલે અંશે ફલીભૂત થયો છે, તે ખાત્રીપૂર્વક કહી શકાય નહિ તેમ છતાં પોતાના રાજ્યનો દરીઆ પારના દેશોનો જે અનુભવ લીધો છે, અને તેમની આભાર લાગણી ખ્રિષ્ટિય પ્રજા સન્મુખ રજુ કરી છે, તે ઉપરથી તેઓ પ્રજા કલ્યાણમાં તત્પર રહેશે એમાં કાંઈ સંદેહ નથી. આધુનિક સમયમાં રાજ્ય વહીવટમાં પ્રજા અધિક સત્તાની અપેક્ષા રાખે છે, તે તેમને સુવિદિત છે, અને આવી સત્તા આપવાથી રાજભક્તિ ન્યૂન થવાને બદલે વિક્ષ પામે છે, તે તેમણે સંસ્થાનોના દાખલાથી અનુભવ્યું છે. શરૂઆત તો સારી થઈ છે, અને જે થોડાં કાર્યો તેમના તરફથી થયાં છે, તેમાં પ્રજામત લક્ષમાં લેવાની ખાસ સંભાળ રાખવામાં આવી છે.

રાજ્યને અંગે જે જે ફરજો આવે છે તેમાં રાજાને તેમના પત્નીની સહાય ધણી કામ આવે છે. શહેનશાહ જ્યોર્જ પોતાને તે સહાનુભૂતિ તેમનાં પ્રિયપત્ની તરફથી મળશે તે ખુદી રીતે જાહેર કર્યું છે. રાજમાતા રાણી મેરી પોતાની ફરજો બજાવી પતિને સંતુષ્ટ

કરશે એ નિઃસંદેહ છે. પોતાની માતા ડ્યેસ-આવ-ટેકના તરફથી ગરીબ લોકોને દુઃખમાં મદદ કરવી, અને તેમની જિંદગી અને તેટલી સુધારવી એ શિક્ષણ તેમને નાનપણથી મળ્યું છે. ખાલ્યાવસ્થાથી દુઃખી ઝોના દુઃખ નિવારણ કરવાની સઘળી યોજનામાં આદર થતો, અને પાર્લામેન્ટમાં એવા જ સવાલો ચર્ચાતા તે લક્ષ્યપૂર્ક વાંચતાં. વિદ્યા પણ સારી પ્રાપ્ત કરી છે. અંગ્રેજી ઉપરાંત ઇટાલીઅન, જર્મન, ફ્રેન્ચ ભાષાનું સારું જ્ઞાન છે, લગ્ન થયા પહેલાં ટેનિસન કારલાઇલ, એમરસન, અને જ્યોજ ઇલીઅટના ગ્રંથ વાંચતાં; અને દિવસ જવા દેવો નહિ એવું એમનું સિદ્ધાંત સૂત્ર છે; અને વિદ્યા તરફ અભિ-રૂચિ છે, તે છતાં ગૃહકાર્યમાં તેટલાજ તત્પર રહે છે. એક વખતે કેટલીક સ્ત્રીઓ સાથે વાર્તાલાપ થતો હતો, તે વખતે વચ્ચે ઉઠ્યાં અને ખોલ્યાં. “હું મોજાં ગુંથવાને લઈ આવું, આપણે વાતોએ કરીશું, ને મારાં મોજાંએ ગુંથાશે. આપણે ઘણુંએ કામ કરવાનું છે, માટે આજસ રાખવી એ ખોટું છે.” પોતાના નવરાશના વખતમાં ગરીબોને માટે કપડાં, મોજાં, વગેરે તૈયાર કરતાં, અને જ્યાં સુધી દુઃખી માણસો માલમ પડે ત્યાં તે મોકલી આપતાં. ગૃહિણી તરીકે પોતાનું ગૃહજીવન સારી રીતે ચલાવે છે, અને તેમાં કેવી સૂક્ષ્મ નજરથી કામ લે છે તે નીચેનાં દૃષ્ટાન્તપરથી માલમ પડશે, એક વખતે એક કપડાં તૈયાર કરનારની પાસે ખરચનો અડસટો કરાવેલો; પણ કપડાં તૈયાર કરી લાવ્યો ત્યારે કિંમત વધારી. શહેનશાહ બાનુએ હિસાબ તો ચુકવી આપ્યો, પણ ત્યાર પછી તેને ફરી એ કામ સોંપ્યું નથી. પોતે તદ્દન સાદાંજ કપડાં પહેરે છે. માતા તરીકે પોતાના પુત્ર અને પુત્રીઓની કેળવણી ઉપર સારી દેખરેખ રાખે છે. આત્મસંયમ, અને નિઃસ્વાર્થ જીવનના નિયમો

તેમના મનપર સારી રીતે ઠસાવે છે; અને સ્વાશ્રયનો ગુણ ખીલવે છે. આ સદ્ગુણો મહાન રાજ્યની રાણીતરીકે તેમનામાં દીપી નીકળશે.

આપણા શહેનશાહ અને શહેનશાહ બાનુના રાજ્યાભિષેકની ક્રિયા ૨૨ મી જુન ૧૯૧૧ ને રાજ મોટી ધામધુમથી કરવામાં આવી હતી. યુરોપના ઘણા રાજકુવરો, સંસ્થાનોના પ્રતિનિધિઓ, અને હિંદુસ્થાનના મોટા રાજવંશીઓએ એ સમારંભમાં ભાગ લીધો હતો. હિંદુસ્થાનમાં તેમજ બ્રિટિશ રાજ્યના સર્વ દેશોમાં એ દિન આનંદથી ઉજવાયો હતો. આપણા દેશમાં તેઓ ડિસેમ્બર માસમાં રાજ્યાભિષેકની ક્રિયા પ્રસંગે પધારવાના છે અને એ દિવસ આનંદથી પસાર થશે એવી પ્રજાપ્રતિ પ્રાર્થના છે.

પ્રકરણ ૬.

ચારિત્ર.

આપણે નામદાર શહેનશાહના જીવનવૃતાન્તનો સંક્ષિપ્ત હેવાલ જાણ્યો છે. હવે રાજ તરીકે તેમનામાં કેવા ઉચ્ચ ગુણો છે, અને તેમના ખાસ લક્ષણો કયાં છે, તેનું અવલોકન કરવાની જરૂર છે. એક અંગ્રેજી કવિ કહે છે કે જે સ્થાને ઇશ્વર જેને મૂકે છે, તે સ્થાન દીપાવવાને તેનામાં તેવા ગુણો અને શક્તિ મૂકે છે. આ વિચાર સર્વોચ્ચ ખરો છે, તે આપણા શહેનશાહના ચારિત્ર ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે.

આ સંસારમાં મનુષ્યજાતિનું અગત્યનું અંગ ગૃહજીવન છે. ગૃહના વિશુદ્ધ પ્રેમની છાપ જીવનને સુખમય કરે છે, સંસારસંબંધીઓ ઉપર થાય છે. આપણા નામદાર શહેનશાહના સમાગમમાં જેઓ આવ્યા છે, અને જેઓને એમનો લાંબો પરિચય છે. તેઓ તેમની ગૃહજિંદગીનાં બહુ વખાણુ કરે છે. ‘સ્વદારસંતુષ્ટ’ એ વિચાર જે સંસ્કૃત કવિઓ પ્રાચિન આર્ય રાજાઓને વિષે લખી ગયા છે, તે તેમને અક્ષરશઃ લાગુ પડે છે, પોતાની પત્ની ઉપર તેમનો ખરો પ્રેમ છે. પોતાનાં બાલકો તરફ સ્નેહાળ પિતા તરીકે તેઓ પોતાની ધરજ બજાવે છે. તેમના શિક્ષણ અને રમતગમત ઉપર દેખરેખ રાખે છે. અને ગમે તેવા રાજ્યકાર્યમાં ગુંથાયા હોય તોપણ ગમે તેમ કરી એકાદ કલાક કાઢી બાલકોની જોડે વખત ગાળે છે. તેમનો પણ આવા પ્રેમી પિતા ઉપર માતા કરતાં પણ અધિક. અધિક ભાવ થાય તેમાં નવાઇ જેવું નથી.

પોતાનાં પિતામાતા તરફ ભક્તિ અને પૂજ્ય ભાવ અસલથી છે, તેવાંજ રહ્યાં છે; અને પિતૃમરણ સમયે આન્તર લાગણી ડેવી હતી. તે તેમના મૃત્યુના સમાચાર હૃદયવેધક લાગણીમાં જાહેર કર્યા, તેજ દર્શાવી આપે છે. આવી પિતૃભક્તિના દૃષ્ટાન્તો અનેક છે, તોપણ એકાદ બે અત્ર જણાવવા જેવાં લાગે છે. એક સમયે અમેરિકાના કરોડપતિ મિ. કાર્નેગી સાથે સમાગમ થયો, તે વખતે આપણા શહેનશાહ પ્રિન્સ ઓર્વેલ્સ હતા. વાતચિતના પ્રસંગમાં પ્રજાસત્તાક રાજ્યના અધ્યક્ષ વખતોવખત બદલાય છે, તેથી પ્રજાને તેના વિચાર તથા કાર્ય વિષે નિશ્ચયપૂર્વક માહિતી મળતી નથી; પણ જ્યાં રાજાનું રાજ છે, ત્યાં પ્રજા રાજના ગુણોથી જાણીતી હોય છે. આવા

વિચાર તેમણે રાજસત્તાક રાજ્યની તરફેણમાં જણાવ્યા. આ ઉપ-
રથી મિ. કાર્નેગીએ પ્રત્યુત્તર વાળતાં કહ્યું કે સાહેબ જ્યોર્જ વૉશિંગ-
ટનથી તે અત્યાર સુધીના અધ્યક્ષોના ચરિત્રો જોશો, અને સમકા-
લીન અંગ્રેજી રાજ્યોનાં ચરિત્રો જોશો, તો માલમ પડશે કે પ્રજા-
સત્તાક રાજ્યથી અમેરિકાને નુકસાન થયું નથી, અને તેના અધ્યક્ષો
પધારે સારા નીવડ્યા છે. શહેનશાહે જવાબ આપ્યો. “ જો તમે
મારા પિતાને બાદ કરો તો હું તમારા મતને મળતો થાઉં. ” શહે-
નશાહ પોતે શાન્ત પ્રકૃતિના છે, અને રમત ગમતમાં ઝાઝો આગળ
પડતો ભાગ લેતા નથી. તો પણ તેમના પિતાશ્રીએ સરતના ઘોડા-
ઓનું ખાતું તેમને સોંપ્યું, તો તે બંધ કરવાને બદલે પોતે ચાલુ
રાખવાનો વિચાર કર્યો. આથી કેટલાક માણસોએ તેમના પર સખત
આક્ષેપ કર્યો છે. તેની દરકાર ન કરતાં પોતાના પિતાની ઈચ્છા પ્ર-
માણે ચાલવું એ પુત્ર ધર્મ છે એમ જાણીને તે કાયમ રાખ્યું છે.
એ ઉપરાંત પોતાની પ્રજાનો મોટો ભાગ સમયાનુસાર થતી સરતમાં
આનંદ માને છે, તે પ્રજાના મોટા ભાગની લાગણી પોતે વિરૂદ્ધ
પગલું ભરે તો દુઃખી થાય, એ વાત પણ એમના ધ્યાનમાં હોવી
જોઈએ. આ ઉપરથી સ્પષ્ટ જણાય છે કે પોતાના પિતાની ઈચ્છાનુ-
સાર ચાલવું, તથા પ્રજાની પ્રીતિસંપાદન કરવા તરફ લક્ષ રાખવું, એ
તેમની હૃદયભાવના છે.

મહારાણી વિક્ટોરિયા પોતાની પ્રજાના સુખને વારંવાર કેટલી
બધી સંભાળ લેતાં તે સુવિદિત છે. પોતાના બહોળા રાજ્યમાં કાંઈ
પણ વિપત્તિ અથવા દુઃખ આવી પડે, તો દુઃખીઓ તરફ દીલસોજી
દર્શાવવા અને પોતાનાથી બની શકે એટલી પીડા ઓછી કરવાને
પ્રયત્ન કરતાં. પોતાના અમલદારોને પ્રજાની પ્રીતિ પ્રાપ્ત કરવા, અને

નરમાશયી કામ લેવા સૂચના આપતા. આવી ઉદાર લાગણીનાં દર્શનો અનેક છે. જ્યારે ખોર અને ઘિટન વચ્ચે લડાઈ ચાલતી હતી. (૧૮૯૮-૯૯), તે વખતે પરાજયના સમાચાર સાંભળતાં, અને ઘણા આધરશ સિપાઈઓ મરી ગયા તે જાણતાં તેઓ ગદગદ કંઠે બોલ્યા “ અરે મારા બાહાદુર આધરશ સિપાઈઓ ! ” પ્રતાપી મહારાજ એડવર્ડ પણ પોતાની પૂજ્ય માતાને પગલે ચાલી પ્રજાની પ્રીતિ કાયમ રાખવાને શક્તિમાન થયા હતા. જ્યારે તેમના રાજ્યાભિષેક વખતે તેમને અણચિંતી માંદગી આવી પડી. ત્યારે પ્રજાને નાસીપાસ ન કરવાના હેતુથી ગમે તેમ થાય તો પણ રાજ્યાભિષેકની ક્રિયા કરાવવાનો આગ્રહ કર્યો. પણ જ્યારે ડોક્ટરોએ કહ્યું કે તે બની શકે એમ નથી, ત્યારેજ વિચાર ફેરવ્યો અને બોલ્યા, “ શું મારી પ્રજા મને આ વારતે કદી પણ માફી આપશે. ” જ્યાં પ્રજા તરફ પ્રેમનાં આવાં દર્શનો પ્રતિદિન નજરે પડતાં હોય; ત્યાં કુટુંબના સર્વ માણસોમાં આવી ભાવના દૃઢ થયા વિના રહે નહિ. આપણા શહેનશાહમાં પણ આ ગુણ નાનપણથી જોવામાં આવ્યો છે. પોતાની લાંબી મુસાફરીમાં, સંસ્થાનોમાં તેમજ હિંદમાં, પ્રજાનો ભાવ સંપૂર્ણ સમજવામાં તેઓ તત્પર રહેતા, પ્રવાસમાંથી પાછા ફરતાં જે જાહેર માન તેમને આપવામાં આવતું, તે પ્રસંગે પ્રજાની આન્તર લાગણી જે જુરસાથી પ્રજા જાહેર કરે તે કરતાં અધિક ગૌરવથી પોતે જાહેર કરતા પોતાના પિતા તરફ જે લોકલાગણી તેમના મરણ સમયે ઉભરાઈ આવી, અને તેમના મૃત શરીરને છેવટનું માન આપવાની જે ઉત્કંઠા થઈ, તે તૃપ્ત કરવાને તેમના મૃત શરીરને રાજમહેલમાં ન રાખતાં,

વેસ્ટમિનિસ્ટરના દિવાનખાનામાં રાખવાની યોજના કરી; જેથી પ્રજાનો મોટો ભાગ તેમનાં દર્શન કરી આશ્વાસન પામ્યો. આ પગલું ભરવાનું માન આપણા શહેનશાહનેજ ધટે છે. તે ઉપરાંત પિતૃમરણના શોકનો સમય લંબાવાથી કારખાનામાં કામ કરતા મજૂરોને ખમવું પડે, તેથી તે ઓછો કર્યો. તથા રમતગમતનાં સાધનો બંધ પડી જવાથી ગરીબ લોકોને કમાવાનાં સાધનમાં હરકત પડે; તેથી નાટક-શાળાઓ ચલાવવા દેવાની આજ્ઞા કરી. પોતાની કુથોલિક પ્રજાની લાગણી બાદશાહી ઢંઢેરામાંના કંઈકભાગથી દુઃખાય એમ છે, એવું માલમ પડવાથી પોતાના ઢંઢેરામાંથી તે ભાગ કાઢી નાખવા દેદ ઈચ્છા દર્શાવી, અને તેનો અમલ તે પ્રમાણે થયો. તેમજ જ્ઞાઈન-હેવનમાં ખાણમાં અકસ્માત થવાથી જે માણસો માર્યા ગયા, તેમના કુટુંબ તરફ દીલસોંજી દર્શાવી; તે તાત્કાલિક તેમજ માયાળુ હતી. દરદીઓની સારવાર કરવાના કામમાં પોતાનું આખું જીવન અર્પણ કરનાર મિસફલોરન્સ નાટીંગેલને જન્મ દિવસે અભિનંદન પત્ર મોકલ્યો, તે સૂચવે છે કે પ્રજાની ગમે તેવી સ્થિતિનો માણસ જન-હિતને માટે જે શ્રમ લે છે, તે તેમની નજર બહાર નથી, અને સમય આવે ત્યારે તેની પિછાન કરવામાં તત્પર રહે છે. એવું કહેવાય છે કે હિંદના પ્રવાસમાં એક વખતે હૈદરઅલીની કબર જોવા જતાં શ્રીરંગપટ્ટનના રસ્તામાં બાદશાહી ગાડીની આગળ ચાલતા માણસોની ટુકડીઓમાંનો એક બાઈસિકલપરથી પડી ગયો, અને તેના પગને સખત ઈજા થઈ. તરતજ શહેનશાહ ગાડીમાંથી ઉતર્યો, અને પોતાની સમક્ષ સૂચના પ્રમાણે ઈજા થએલા ભાગ ઉપર પાટો બંધાવ્યો. આથી લોકોના મનપર ધણી સારી અસર થઈ; ટુકડીના

માણસો બોલ્યા:—“આપણો ભાઈબંધ નસીબદાર છે, કે શાહબદાએ તેના ઉપર આવી મહેરબાની કરી.” એક ખ્રિસ્તિય અમલદારે કહ્યું કે ભવિષ્યમાં આ ટુકડી “શાહબદાની ટુકડી” તરીકે ઓળખાશે. હિંદુસ્થાનમાં આવતા ડિસેંબર માસમાં રાજ્યાલિપેકની ક્રિયા વાસ્તે પધારવાના છે તે વખતે જુદાં જુદાં મંડલો તરફથી માનપત્ર આપવાની જોડવણ થઈ છે. તેના સંબંધમાં તેઓએ પોતાની ઇચ્છા દર્શાવી છે કે માનપત્ર દાખડાઓમાં ઝાઝો પૈસો ન ખરચતાં ખરચવા ધારેલી રકમ કાર્પ ધાર્મિક સંસ્થામાં રોકવી. આ થોડાં બાણીતાં દર્શાવેલા આપણા શહેનશાહની પ્રજા તરફ કેવી લાગણી છે, તે સારી રીતે બતાવી આપે છે.

મનુષ્ય જાતિનું વિશેષ લક્ષણ ધર્મ છે. ધર્મ વિનાના માણસો ધન સમાન ગણાય છે. જે પ્રજામાં ધર્મભાવના ઉંચા પ્રકારની હોય છે, તે પ્રજાનું જીવન સુખી હોય છે. આપણા શહેનશાહમાં ધર્મ-ભાવનાનાં બીજ બાલપણથી રોપાયાં હતાં દેવલમાં નિયમિત જવાની ટેવનો ભંગ ગમે તેણે પ્રસંગે પણ બનતા લગણુ થવા દીધો નથી. એક વખતે “થ્રશ” નામના વહાણ ઉપર તેમને પાદરીનું કામ કરવું પડ્યું હતું. રવિવારે પ્રાતઃકાલમાં કરવાની પ્રાર્થના તેઓ આગલે દિને સાંજે બરોબર તૈયારી કરી જતા, અને બીજો દિને સવારમાં વહાણ ઉપર પાદરીની માફક પ્રાર્થના કરતા. અને સાંજે બંદરે હોય; તો દેવલમાં જતા પોતાના લાંબા પ્રવાસમાં રવિવારે કાંઈપણ કામ ન કરતાં આરામ અને ભક્તિમાં આખો દિન ગાળતા; અને ધર્મના નિયમો યથાર્થ પાળવામાં

જરા ચૂકતા નહિ. એક સમયે હિંદુસ્થાનમાંની બ્રિટિશ પ્રજાને ધર્મ ભાવના દઢ રાખવાનો ઉપદેશ આપતાં પોતે બોલ્યા “ અહીં તમે દુનીયામાં સૌથી ઉત્તમ આધ્યાત્મિક લાગણી ધરાવનારા લોકો ઉપર રાજ્ય કરો છો; અને તમારા પોતાના ધર્મ તરફ જે સામાન્ય માનની ભાવના રાખવી જોઈએ, તે રાખવાની તમે સંભાળ રાખતા નથી.”

આપણા શહેનશાહ જેમ પોશાકમાં સાદાઈ રાખે છે, તેમ ગૃહજીવનમાં પણ તેટલીજ સાદાઈ રાખે છે. ભલકો અને ઠાઠમાઠ તેમને પ્રિય નથી, અને અગર જે કે તેમની પદવીને યોગ્ય માનપાન મળે, અને ધામધુમ કરવામાં આવે, તેમાં તેમને ભાગ લેવો પડે છે, તોપણ જ્યારે એવા પ્રસંગોમાંથી મુક્ત થાય છે, ત્યારે તેમનો સ્વાભાવિક આનંદ બહાર પ્રગટી નીકળે છે. કેનેડાના પ્રવાસમાંના એક બનાવનું વર્ણન કરતાં ત્યાંના જાણીતા પત્રમાં એક લેખક નીચે પ્રમાણે લખે છે:—

“ આપણા રાજા વિષે જે હકીકત પ્રત્યેક પ્રેક્ષકની નજરમાં આવે છે, તે એ છે કે એમનું મન પ્રજાપક્ષ તરફ વળે છે. એમને ઠાઠમાઠની જરાએ અભિલાષા નથી, અને તેમની મુસાફરી દરમિયાન જે પ્રસંગે તેમને ખરેખરો આનંદ થયો હતો; તે પ્રસંગ વિવેકના આડમ્બરથી નિરાજો હતો. વળી બ્રિટિશ કાલમ્પીઆના પર્વતોમાં મુસાફરી કરતી વખતે સૃષ્ટિ સૌન્દર્ય નિહાળવાના હેતુથી એનજીનના માથુસો સાથે એનજીનમાં બેસી પોતાનો ઘણો વખત ગાલ્યો હતો. કિવબેકની મુલાકાત વખતે લોકોના સંગમાં આવવાની અને વિવેકની આદર કાંઈક ન્યૂન કરવાની તીવ્ર ઇચ્છા દર્શાવી. ” પોતાના પ્રવાસ

દરમિયાન જ્યાં જ્યાં જતા, ત્યાં ત્યાં ગામડાઓમાં અથવા શિકારના પ્રસંગમાં સર્વની જોડે બળી જતા, અને પોતાનું વર્તન એવું રાખતા કે બીજાઓ ખંચાય નહિ. આવા નિરભિમાનપણાની અસર સમાગમમાં આવતા સર્વ જનો પર બહુ સારી થતી. સરળ હૃદય અને નિખાલસપણું એ એમની વાણીમાં થતી વાતચિતમાં સ્પષ્ટ રીતે જણાઇ આવે છે. દાખલા તરીકે રૂશિઆ તરફની રાજનીતિ, જે બ્રિટિશ લોકોની પરરાજ્ય સાથેની નીતિનો એક પાયો છે, તે તેમણે એક પ્રસંગે ખુલ્લી રીતે વખોડી કાઢી હતી. જ્યારે ફ્રાંસ અને ઈંગ્લંડ વચ્ચેનો સંબંધ હાલના જેવો માયાળુ ન હતો, ત્યારે પણ એક ભાષણમાં સુવેઝની નહેર તૈયાર કરવામાં ફ્રેંચ પ્રજાએ જે બુદ્ધિબળ બતાવ્યું હતું, તેની પ્રશંસા કરી હતી. આ દીકાને ઈંગ્લંડમાં સારો આવકાર મળ્યો ન હતો; પણ ફ્રેંચ પ્રજાની લાગણી ઈંગ્લંડ તરફ વિશેષ થઇ હિંદુસ્થાનના રાજ્યતત્ત્વમાં પ્રજા તરફ અધિક દીલસોજીથી વર્તવાનો સિદ્ધાંત દાખલ કરવાનો રાજ્યાધિકારીઓને બોધ આપ્યો હતો.

આ મહાન ગુણોને અંગે બીજા ઘણા ગુણો આપણા સહેનશાહમાં છે. દરેક કામ નિયમિત વખતે કરવાની ટેવ, જ્યારથી તેમની કેળવણી શરૂ થઇ, ત્યારથી પાડવામાં આવી છે. જે વખત અમુક કાર્યને વાસ્તે મુકરર કર્યો હોય તેજ વખતે તે કાર્ય કરે છે. બનતા બગણુ કાર્ય—કમ તોડતા નથી. દાખલા તરીકે હિંદુસ્થાનના આખા પ્રવાસમાં માત્ર એકજ વાર શિથિલ પ્રકૃતિને લીધે ડાક્ટરની સલાહથી એમને માન આપવાના ખાણમાં પોતાથી હાજર થવાયું ન હતું. એક

વર્તમાનપત્રનો અધિપતિ જે તેમની સાથે પ્રવાસમાં હતો. તેણે પારિ-
સના એક પત્રમાં હેવાલ લખતાં જણાવ્યું કે; દરેક વસ્તુ જાતે
જોવી, દરેક વસ્તુનો અભ્યાસ કરવો, અને તે યથાર્થ સમજવી, એ
તેમનાં ખાસ લક્ષણો છે. જાહેર સવાલોનો ખારીકીથી અભ્યાસ કરે
છે, પ્રધાનોને પોતાના વિચારો ખુલ્લી રીતે દર્શાવે છે, અને તેમના
તરફથી તેવી સરળતાની આશા રાખે છે. ઉદ્યોગ અને કાર્ય-દક્ષતા
તેમના દરેક કામમાં જોવામાં આવે છે, વાણી અને વર્તન વિનયથી
ભરેલાં અને સરળતાવાળાં છે. વાતચિતના પ્રસંગમાં જે વિષય ઉપર
ચર્ચા થતી હોય, તેજ ઉપર વિચાર જણાવે છે, અને પોતાના
પિતાની માફક વિષયાન્તર થવા દેતા નથી. જે જે રોજ કરે છે,
અને જે જે વિચારો આવે છે તેની દરરોજ નોંધ લે છે. સત્ય
બોલવાથી નુકસાન થતું હોય, તોપણ તે કરવામાં આવકો ખાતા
નથી. આ ગુણ તેમનામાં નાનપણથીજ છે, જ્યારે ખાર વરસની
ઉમરે “પ્લિટોનિઆ” ખારકસ ઉપર દરિઆઈ તાલીમ લેતા હતા
ત્યારે એક પ્રસંગે કંઈક ટિખલ કરેલું. પણ એ વાસ્તે કોઈક
સોબતીને ઠપકો મળ્યો છે, એ તેમના જાણવામાં આવ્યું કે તરતજ
જાતે જઈ એ ગુનો કબુલ કર્યો હતો. આવા દૃષ્ટિ રોજનીશીમાંથી
તેમજ જાહેર બાપણોમાંથી સહેલાઈથી ચુંટી કઢાય.

આ હૃદયના ઉંચા ગુણો ઉપરાંત, માનસિક ગુણો પણ તેનાજ
મહત્વના છે. શુદ્ધિ ઉંચા સંસ્કારવાળી છે; જેથી સ્વરાજ્યના તેમજ
પરદેશીરાજ્યો જેની સાથે ઇંગ્લેન્ડ સંબંધ છે, તેના જાહેર સવા-

લોનો સારો અભ્યાસ કર્યો છે, અને ચાલતા ખનાવોનું સૂક્ષ્મ અવ-
લોકન કરે છે. કલ્પના શક્તિ તીવ્ર છે, જેથી જે વસ્તુ જુએ છે,
તેનું આબેહુય વર્ણન કરી શકે છે. તેઓ છટાથી ખોલે છે, અને
જે કહેવાનું હોય તે જરાપણ ડાળ વિના સરળહૃદયથી સાંભળનારના
મનને ખાત્રી કરે એવી રીતે જણાવે છે. રાજદ્વારી બાબતમાં કાંઈ
પણ પક્ષ તરફ ઢળી જતા નથી. એમના ખાસ સોખતીઓ 'ટારી'
છે, તેથી ફેટલાકતું એવું ધારવું છે કે તેઓ 'ટારી' પક્ષ તરફ વળશે;
પણ પ્રસંગોપાત્ત જે વિચારો દર્શાવે છે, તે ઉપરથી ઉદારતાની અહણ્ય
કરશે, એવું અનુમાન થાય છે. પોતાના પ્રતિસ્પર્ધી તરફ વૈરભાવ
રાખતા નથી. એક સાંજે વાતચિતમાં પ્રધાનને જણાવ્યું કે સંસ્થા-
નના અમુક શહેરોમાં એક ચીથરીયું પત્ર પ્રગટ થાય છે, તેણે રાજ
કુટુંબની વિરૂદ્ધ ઘણા હલકા લેખો લખ્યા છે, પણ મેં તે સર્વ
વાંચ્યા છે અને તેમને સંગ્રહી રાખ્યા છે. પ્રધાન પત્ર દાખી દેવાની
સૂચના કરી, પણ તે ન સ્વીકારતાં બોલ્યા કે એથી હલકા તેઓ
પ્રસિદ્ધિમાં આવશે.

આ સ્થળે જે જે મહાપુરૂષો અને લેખકો એમના અંગત
સમાગમમાં આવ્યા છે, તેમના વિચારો ટાંકી લેવા જેવા છે. ઈંગ્લં-
ડના ઉદારપક્ષના પ્રસિદ્ધ પ્રધાન મરદુમ મિ. ગ્લેડસ્ટને એમના
લગ્નના શુભ પ્રસંગે આમની સભામાં નીચે પ્રમાણે પોતાનો
અભિપ્રાય દર્શાવ્યો છે “ આપણી પ્રજાનો ખાસ ગણાતો
દરિઆઈ જિંદગીનો ઉદ્ધોગ જે ખરાબાવથી તેમણે સ્વીકાર્યો
છે તેની તેમજ તેમની ઉંચી બુદ્ધિ, અને આનંદી નિષ્ક-

મટી ને માથાળુ સ્વભાવની, આપણે કદર પીછાનીએ છીએ, અને તેથી એમની તરફ પ્રેમભાવ ધરાવીએ છીએ. ” તે ઉપરાંત માણ પ્રધાન લૉર્ડ રોઝમરી જેઓ એમના સમાગમમાં સારી પેઠે આવ્યા છે, તેઓ કહે છે કે “ આપણા શહેનશાહે પવિત્ર, તનદુસ્ત, અને મિતાહારી જીવન ગાળ્યું છે. તેઓ એક પત્નીનિષ્ઠ પતિ તથા કુટુંબવત્સળ પિતા છે, ગૃહજીવનના આવા સદ્ગુણો જે આ દેશને પ્રિય છે: તે તેમના અમલમાં દીપી નીકળશે. ” ‘ રિવ્યુ-આર્-રીવ્યુ ’ ના અધિપતિ મિ. સ્ટેડ, જેઓ ભલા ભુપતિ રાખે એવા નથી, તેઓ કહે છે કે “ હું ખાત્રી પૂર્વક કહું છું કે ઇંગ્લાંડના રાજ્યાસન ઉપર એવો કોઈ પણ રાજા વિરાજ્યો નથી કે, જેણે જાહેર ફરજનો ઉચ્ચતર આશય, અથવા પરમાત્મા ઉપર વધારે દીનતા ભરેલી અધીનતા દર્શાવી હોય. ”

હવે સામાન્ય પ્રશ્ન એ ઉઠે છે કે ગુરૂવણ ભરેલો રાજદારી મામલો હાલ રાજ્યમાં હોમો થયો છે, તેવે સમયે રાજ્યનૌકાનું સુક્રન યુક્તિથી દોરી, શાન્તિ બંદરમાં આપણા શહેનશાહ તેને સહી-સલામત લઈ જશે ? લાંબા પ્રયાસના અનુભવથી તથા ઉંડો અભ્યાસ રાજદારી સલાહોનો કર્યો છે, અને અનુભવી સલાહકારો છે, તે ઉપરથી આશા રાખી શકાય કે તેઓ વિજયી નીવડશે, દીર્ઘ દૃષ્ટિવાળા રાજદારી પુરૂષો એમ પણ કહે છે કે જેમ “ શાન્તીદાતા ” એડવર્ડે પરરાજ્યો સાથે ઇંગ્લાંડનો સંબંધ નિકટ કર્યો છે, તેમ તેમના પુત્ર પોતાના રાજ્યની શાન્તિ જાળવવા પ્રયત્ન કરશે, અને

સમયોચિત રાજ્યનીતિથી બ્રિટિશ શહેનશાહતના જુદા જુદા ભાગોને ઈંગ્લંડ તરફ વધારે પ્રેમની લાગણીથી જોડશે. આવી શુભેચ્છા ફલી-ભૂત થાય એવી આશા રાખી શકાય છે.

પ્રકરણ ૭ મું.

—:X:—

બ્રિટિશ રાજ્યના ફાયદા.

નાની શરૂઆતમાંથી કેવા મહાન પરિણામો ઉદ્ભવે છે. તે બ્રિટિશ લોકોના હિંદુસ્થાનના રાજ્યહીવટથી માલમ પડી આવે છે. એક વ્યાપારી મંડલ ધીરે ધીરે રાજસત્તા પ્રાપ્ત કરે, અને એક મોટા દેશની રાજ્ય વ્યવસ્થા કરે એ કાંઈ જેવું તેવું કાર્ય નથી. એ વિષે વિસ્તારથી વિવેચન ન કરતાં એ રાજ્યથી આ દેશને શા શા ફાયદા થયા છે તે સંક્ષેપમાં જણાવવા જોઈએ.

બ્રિટિશ લોકોના આ દેશમાં આગમન થયું ત્યારે મોગલ રાજ્યનો સૂર્ય પૂર્ણ કળાએ હતો. પણ ધીમે ધીમે મહાન અકબરની રાજનીતિ તેમના અનુયાયીઓ છોડતું ગયા, તેમ તેમની અવસ્થા છિન્ન છિન્ન થવા માંડી. સુબાઓ સ્વતંત્ર થયા; અને કેટલીક લઝ-યક જતોના સરદારોએ નાનાં રાજ્યો સ્થાપ્યાં. યુરોપીયન પ્રજાઓ વ્યાપારની સાથે રાજકાર્યમાં લાગ લેવા લાગી. અંતે અંગ્રેજો વિજયી નીવડ્યા, પ્રથમ દેશની સુલેહ જાળવવાના હેતુથી જુદાં

જુદાં દેશી રાજ્યો સાથે વિગ્રહમાં ઉતરવાની જરૂર પડી. પોતાનું આધિપત્ય સ્થાપી દેશી રાજ્યો સાથે કોલકરાર કરીને તેમને રક્ષિત રાજ્યો બનાવ્યા. ઈ. સ. ૧૮૫૮ માં બ્રિટિશ રાજ્યની સત્તા હિંદુસ્થાન ઉપર જાહેર થઈ; ત્યારથી તે અત્યાર સુધીના સમય પ્યાનમાં લઈએ તો વિગ્રહો ઓછા થઈ ગયા છે. દેશમાં શાંતિ

પ્રસરી છે, અને સરકાર સુધારાવધારાના કાર્ય પર લક્ષ આપે છે.

દેશના સુધારામાં શાંતિને અગ્રસ્થાન આપવામાં આવે છે. તેને પગલે ઘણી જાતની સુસંસ્થાઓ ઉભી થાય છે. પ્રથમ તો દેશના જુદા જુદા ભાગો જોડે સંબંધ કરવાને તેમને સારા રસ્તાઓથી જોડવાની જરૂર જણાઈ. તેની સાથે ધીમે ધીમે રેલવે પણ બંધાઈ. ઈ. સ. ૧૮૫૭ માં હિંદુસ્થાનની સરકારે ૩૦૦ માઈલની રેલવે ખોલી હતી, જેની મારફતે એક વર્ષમાં ૨૦ લાખ ઉતાડ્યો અને ૨૫૩૦૦૦ ટન માલની આવજા થઈ હતી. હવે ૧૯૦૯ ની ૧ લી એપ્રિલે ૩૦૯૮૩ માઈલની રેલવે હતી, અને તેઓ એક વર્ષમાં ૩૩ કરોડ ઉતાડ્યો અને ૬,૪૦,૦૦,૦૦૦ ટન માલને જુદા જુદા ભાગોમાં લઈ ગઈ હતી. આ રેલવેની નોકરીમાં ૫૨૫૦૦૦ માણસો કામે લાગેલાં છે, જેમાંના ૫૦૮૦૦૦ કરતાં અધિક સંખ્યા હિંદુસ્થાનના વતનીઓની છે. અગર જો કે હિંદુસ્થાનની સરકારનો રીવાજ જાહેર મકાનો ઉપર પૈસા ઝાઝા ખરચવાનો નથી, તોપણ અગત્યના સ્થાનોએ એ ખાતાં ઉપર સારી રકમ ખરચવામાં આવી છે. આખા હિંદુસ્થાનમાં સઘળે ઠેકાણે લશ્કરને માટે સગવડવાળાં મથકો બાંધવામાં આવ્યાં છે તુરંગો પણ નવી ઢબની બનાવવામાં આવી છે. હિંદુસ્થા-

નને કિનારે દીવાદાંડીઓ ઉભી કરવામાં આવેલી છે, અને સંખ્યાબંધ ન્યાયની અદાલતોનાં મકાનો, કચેરીઓ, દવાખાનાંઓ, પોલિસનાં થાણાંઓ, અને શાળાનાં મકાનો ચણાવ્યાં છે. તે ઉપરાંત હિંદુસ્થાનમાં મોટાં શહેરોમાં પ્રાચીન અને લગ્ન મકાનોની સંભાળ રાખવામાં આવે છે, અને તેમની મરામત થાય છે. વળી ખેતીનો વધારો કરવાને મોટી મોટી નદીઓમાંથી નહેરો કાઢેલી છે; તેણે ૧૯૦૬-૭ ના વરસમાં ૨,૨૨,૨૫,૦૦૦ એકરને પાણી પૂરું પાડ્યું હતું. જાહેર વ્યવસ્થામાં ખાતાનાં આ કામો ઉપરાંત પ્રજાની સવડનાં બીજાં ઘણાં કામો થયાં છે. ટપાલખાતાંથી ઘણીજ જુજ કિંમતે પત્રો દેશના એક છેડેથી બીજે છેડે મોકલી શકાય છે. અગત્યના સંદેશો ઘણાજ ટુંક સમયમાં મોકલી આપવાને વિદ્યુતને પણ કામમાં લીધી છે. વળી શહેરમાં જુદા જુદા ભાગોમાં ઝડપથી ખખર કરવા સારું ટેલીફોન પણ દાખલ કર્યાં છે. રાજ્યનો ખરો આધાર પ્રજાની કૃષિવણીના ઉપર છે. આગલા સમયમાં કૃષિવણીનો લાભ ઘણા થોડાને મળતો. પણ બ્રિટિશ સરકારે ૧૮૫૪ ના વર્ષ પછી કૃષિવણીની રાજનીતિ જાહેર કરી છે, અને ત્યારપછી કૃષિવણીમાં વધારો થયો છે. એ વધારો કેટલો થયો છે તે ખાતાંઓ અને વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા અને ખર્ચના આંકડા ઉપરથી માલમ પડશે. ઈ. સ. ૧૯૦૭ માં ૧૭૯ કૉલેજો, ૧૬૫૫૭૩ શાળાઓ હતી; જેનો અનુક્રમે ૨૬૦૦૦ અને ૫૭૦૮૦૦૦ વિદ્યાર્થીઓએ લાભ લીધો હતો. તે પાછળ કુલ ખર્ચ ૪૮,૫૦૦,૦૦૦ રૂ. થયો હતો. ધર્મની બાબતમાં સર્વને અનુકુળ પડે તે ધર્મ પાળવાની છુટ છે; અને એકસ કરણો સિવાય ધર્મની બાબતમાં સરકાર આડે આવતી નથી ન્યાય આપવાને વાસ્તે ન્યાયાસનોની

યોજના મોટા મોટા શહેરોમાં તેમજ તાલુકાના મુખ્ય ગામોમાં કરવામાં આવી છે. સરકારના ધારામંડળ તરફથી કાયદાઓ રચાય છે. અને સમયને અનુસરતા ફેરફારો કરવામાં આવે છે. દેશની સુલેહ જળવવા સાર પોલિસખાતું સારા પાયાપર મુક્યું છે, અને કૃષિવાયલા માણસોને દાખલ કરીને તેની ખામીઓ દૂર કરવાને બનતા પ્રયત્નો સરકાર કરે છે.

લોક સુખાકારી વાસ્તે દવાખાનાંઓ મુખ્ય શહેરોમાં ખોલવામાં આવ્યાં છે; જેનો લાભ ગરીબ લોકો લે છે. આરોગ્ય સાચવવા સાર, શહેરોમાં સુધરાઈ ખાતાંઓની વ્યવસ્થા કરી છે, જે પ્રજાની સુખકારી ઉપર દેખરેખ રાખે છે; અને જન સુખાકારીની મોટી યોજના જે કોઈ મોટી મ્યુનિસિપાલીટી હાથ ધરે છે, તેને સરકાર પોતાની જમીનગીરીથી નાણું લેવા દે છે, અને વખતો વખત નાણાંની મદદ પણ કરે છે. દુબકાલનું દુઃખ કંઈક અંશે નિવારણ કરવાને દુબકાલ જાહેર થતાં સરકાર તરફથી ખાંધકામો ખોલવામાં આવે છે, અને તેને લગતા નિયમો ઘડી રાખેલા હોય છે. આવા સમયમાં ખેડુતોને તગાવીની મદદ આપવામાં આવે છે. સરકારી મહેસુલ લેવાનું કવચિત્ મુલતવી રાખવામાં આવે છે, અને કવચિત્ તદ્દન માફ થાય છે. ખેડુતોને નાણાં ધીરવા પરસ્પર સહાયકારી મંડલો સરકારની દેખરેખ નીચે હાલ ઉભાં થયાં છે.

કૃષિવણી અને સુધારાના વધારાની સાથે સરકાર પ્રજા તત્ત્વને અધિક હક આપતી જાય છે. સરકારી નોકરીમાં દેશીઓને દાખલ કરવા જોઈએ એવી રાજનીતિ ઇ. સ. ૧૮૩૩ થી જાહેર થઈ છે.

આજે દેશીઓ ઘણા મોટા હોદ્દાઓ ભોગવે છે. દેશીઓ હાઇકોર્ટના ન્યાયાસનપર વિરાજે છે; અને ફેટવાકો કલેક્ટરના અધિકાર ઉપર પણ છે. હિંદુસ્થાન ખાતાના પ્રધાનમંડળની કચેરીમાં પણ મે દેશીઓની નીમણૂક થઈ છે. તે ઉપરાંત વાઈસરોયના તેમજ ઇલાકાના કાર્યભાર મંડલમાં એકેક દેશીને સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે. લૉર્ડ રિપને સ્થાનિક સ્વરાજ્ય કાયદો પસાર કર્યો, ત્યારથી લોકો સ્થાનિક મ્યુનિસિપાલિટીઓમાં ભાગ લેતાં શીખ્યા છે. હાલ એ ખાતામાં પ્રજાને અધિક હક આપવામાં આવ્યા છે. સરકારની કાયદા ધડનારી સભામાં અગાઉ સરકાર તરફથી સભાસદો નિમાતા ઇ. સ. ૧૮૯૨ માં કાયદામાં ફેરફાર કર્યો, અને ચુંટણીનું તત્ત્વ દાખલ કર્યું, પણ હિંદુસ્થાનના પ્રધાન લૉર્ડ મેરલીએ એ સભાઓના બંધારણમાં ઘણો મોટો ફેરફાર કર્યો છે. સભાસદોની સંખ્યા વધારી છે. અને પ્રજા તરફથી મોકલવાની સંખ્યામાં પણ વધારો થયો છે. સાથે સાથે સભાસદોને નવા હક્ક આપવામાં આવ્યા છે, જેથી પ્રજાની હાજતો સારી રીતે જાહેર કરી શકાય.

ફળવાયલા દેશીઓને અધિકાર અને હક સરકાર આપે છે, તેમાંજ પ્રજાનો મોટો ભાગ જે બીન ફળવાયલો છે તેના તરફ સરકારનું લક્ષ દોરાય છે. તેમને ફળવણીનો લાભ આપવાને પ્રાથમિક શાળાઓ વધારવાની યોજના ઉપર સરકાર વિચાર કરે છે ખેતીવાડી સુધારવાને પણ બનતો પ્રયત્ન થાય છે. દેશની ગરીબાઈ વધી છે, અને ખોરાકની વસ્તુઓ દિન પ્રતિદિન મોઢી થતી જાય છે; તેના કારણે શોષવાને સરકારે એક કમીટી એક મોટા દેશી અધિકારીના

પ્રમુખપણા નીચે નીમી છે. એનું પરિણામ જાણ્યા પછી કંઈક સારી સંસ્થા સરકાર કરશે.

ઉપલી હકીકત પરથી બ્રિટિશ સરકારના રાજ્ય નીચે સુલેહ, શાન્તિ, અને સુધારાના ફાયદાઓ આપણે અનુભવીએ છીએ. એ મહાન પ્રજાનો આશય આપણને થયે સારે માર્ગે ચલાવવાનો છે; અને જેમ જેમ બુદ્ધિ અને નીતિબળમાં આપણે આગળ વધીશું, અને આપણી લાયકાત સાબીત કરી આપીશું, તેમ તેમ આપણને અધિક સત્તા અને હક સરકાર આપશે.

એક મહાન ઇતિહાસ લખનાર કહે છે કે દરેક રાજ્યની સ્થિતિ નીતિબળ પર રહેલી છે. જે મહાન રાજ્યો પ્રાચીન કાળમાં વિખ્યાતિ પામ્યાં હતાં, તે તેનાં નીતિબળને લીધે હતાં; અને જ્યારે એ પામે શિથિલ થયો ત્યારે તે રાજ્યોની પડતી થઈ. અંગ્રેજ પ્રજા રાજતંત્રમાં નીતિતત્ત્વને પ્રધાનપદ આપે છે. ” “ન્યાયપરાયણતા પ્રજાની ઉન્નતિ કરે છે. એ આખી પ્રજાનું મહાન સિદ્ધાંતસૂત્ર છે. મહાન અધિકારી, વક્તાઓ, અને લેખકો રાજ્યતંત્ર નીતિબળ વધારવાના નિયમો પ્રજામાં ફેલાવે છે. એકવાર ઇંગ્લંડના લોકપ્રિય પ્રધાન આમની સલામાં બોલ્યા હતા કે “પાપની પાછળજ દુઃખ આવી પડે છે, પછી તે વહેણું આવે, ઇંગ્લંડના લોકોએ સારી પેઠે જાણવું જોઈએ કે પ્રજાની દુષ્ટિ એ પ્રજાને અવનતિને માર્ગે દોરી લઈ જાય છે. આકાશ ગગડીને તૂટી પડે તોપણ આપણે તો ન્યાય-પરાયણ રહેવું જોઈએ. ” વિશેષ ઇંગ્લંડના મરહૂમ રાજકવિ ડેનિસને “અકબરનું સ્વપ્ન” એ નામનું નાનકડું કાવ્ય લખ્યું છે.

તેમાં મહાન અકબરના સુખમાં પોતાની સંતતિએ પોતાનું મહાન કાર્ય કેવી રીતે છિન્નભિન્ન કર્યું અને તેથી પ્રજાને શી વિપત્તિ આવી પડી તે સંબંધમાં શોકના ઉદ્ગારો મુક્યા છે, તેના સાથે પાશ્ચાત્ય પ્રજાએ આવી આ દેશમાં સત્ય, સુલેહ, પ્રેમ, અને ન્યાયના પાયા ઉપર રાજ્યની ઇમારત ચણી છે, તે પોતાનો આનંદ દર્શાવ્યો છે; અને ગમે તે હસ્તે પણ પોતાની ઇચ્છા પૂર્ણ થઈ છે તે માટે પરમાત્માનો ઉપકાર માન્યો છે. આ ચાર મહાન પાયાપર દરેક રાજ્ય ટકે છે, અને બ્રિટિશ સરકાર એ સિદ્ધાંત ઉપર લક્ષ આપે છે અને સર્વદા આપશે. એ મહાન પ્રજાના સાર્વભૌમ રાજા પાંચમા જ્યોર્જ હાલ આપણા ઉપર રાજ કરે છે. તેમના સમયમાં આ દેશ આઝાદ થાય અને શાન્તિ સુખ ભોગવે એવી સર્વની અભિલાષા છે. એ નામદાર દીર્ઘાયુષી થાય, પ્રજાનું હિત હૃદયમાં રાખે, રાજા અને પ્રજા વચ્ચે પ્રીતિની વૃદ્ધિ કરે અને ચિરકાલ રાજ્ય ભોગવે એવી પ્રાર્થના છે. આવી મનુષ્ય વાચ્છના પૂર્ણ કરવી એ સર્વ શક્તિમાન નિયંતાના હાથમાં છે.

કેળવણી ખાતા તરફથી ટેકસ બુક તરીકે મંજૂર.

આના ગુજરાતી કોપીબુક નંબર ૧ થી ૫ તદ્દન નવી પદ્ધતિ
સર, કીમ્મતમાં ઘણી ઓછી અને કેળવણીખાતાના અધીકારીઓએ
બહુ પસંદ કરી છે. જ્યાંખંધ લેનારને સારૂ કમીશન.

પ્રાથમિક અંગ્રંગણિત.

કર્તા

કુંવરજી દાણભાઈ દેસાઈ, બી. એ. એસ. ટી. સી.

કી. ૦-૭-૦.

ઈનામ માટે મંજૂર

આંક અને તેનો ઉપયોગ.

ધોરણના સંપૂર્ણ આંક, ચીત્રો, શીખવવાની રીતના ચીત્રો
સાથે સરળ પદ્ધતી ઉપર કીમત ૦-૧-૦

ઉપરાંત રકુલોને લગતી ટેકસ્ટ બુકો, ઈનામની બુકો, નકશા,
ગ્રાઈંગનો સામાન, ગ્રાઈંગ બુકો ઘણાજ કોફાયત દરથી મોકલી
આપીએ છીએ.

બહારગામ વી. પી. થી મોકલી આપવામાં આવે છે જેથી જાતે
ખરીદવાની મહેનત રહેતી નથી ઉપરાંત ખર્ચમાં ઘણો બચાવ થાય
છે. કામ પાડી ખાત્રી કરો.

ધી ગુજરાત એગ્રીએન્ટલ બુક ડેપો.

રતનપોળના નાકે—અમદાવાદ.

